

[Sri C. Subramaniam] [26th September 1956]

By embarrassing the Madras Government, one is not going to solve the problem. Therefore I would appeal particularly to those friends who have come over here from the neighbouring State to desist from carrying on the agitation and also to withdraw the agitation.

The hon. the Leader of the Opposition said that a delegation might wait upon the Home Minister or any other Minister in the Central Government for the purpose of impressing upon him the necessity to solve this question immediately. We ourselves have written to the Government of India and have impressed upon them that this is an urgent matter which should be solved as early as possible. But if any results can be achieved by anybody waiting in deputation, we do not want to stand in his way. It is open to any of the parties to wait in deputation on the Government of India. As a Government we have only to say that we have already written to the Government of India and impressed upon them the necessity for solving this problem as early as possible. If any party wishes to go to the Government of India, certainly the Government cannot stand in its way and I wish it all success. If only it will be able to solve the problem, we will be only too glad about it. As far as that is concerned, this is the attitude of the Government.

I wish to make it quite clear that there is absolutely no question of our recognizing the importance of the question of the border dispute and also of its requiring very early settlement, and that has been made quite clear to the Government of India. Under these circumstances, I hope and trust and, if our appeal would have any effect, I would appeal to them in all earnestness to give up this agitation which would be only embarrassing the Madras Government and which would not achieve any purpose whatsoever.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 4 OF 1956)—*cont.*

MR. SPEAKER: We will take up the clause by clause discussion of the Bill. We will first take up clause 2. Those Members who have given notice of amendments to this clause will move them.

Clause 2.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(i) In sub-clause (1) (b), for the words ‘cultivating tenant’ occurring in line 21, *substitute* the words ‘cultivating tenant in respect of any land’.”

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move—

“(ii) *Add* at the end of sub-clause (1) (b), the following :—

‘every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered. (The rights of the cultivating tenants are hereditary.)’ ”

SRI V. BALAKRISHNAN: I second the amendment.

26th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“(iii) Add the following at the end of sub-clause (1) (b) :—

‘ or a member of the landholder’s family, or a servant on wages payable in cash or kind, but not in crop share or a hired labourer cultivating the land under the personal supervision of the landholder or any member of the landholder’s family; but shall include a mortgagee in possession.’ ”

SRI V. BALAKRISHNAN : I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“(iv) In sub-clause (1) (b), for the words ‘ in the cultivation of any land belonging to another ’ occurring in lines 22-23, *substitute* the words ‘ in the cultivation of that land ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“(v) In sub-clause (1) (b), for the words ‘ or the heirs of such person ’ occurring in line 26, *substitute* the words ‘ and his heirs in such possession ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move—

“(vi) In sub-clause (1) (b), after the word ‘ heirs ’, occurring in line 25, add the words ‘ and assignees ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, I move—

“(vii) In sub-clause (1) (c), after the word ‘ Act ’ occurring in line 27, add the words ‘ for an agricultural year ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“(viii) In sub-clause (1) (g), for the words ‘ normal gross produce ’ occurring in line 1, *substitute* the words ‘ normal gross produce in respect of any land ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move—

“(ix) In sub-clause (1) (g), after the word ‘ obtained ’ occurring in line 2, *insert* the words ‘ after deducting all harvesting and poradi charges in case of paddy and the like charges, if any, in case of any other crop ’.”

SRI C. KANDASAMY : I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“(x) In sub-clause (1) (g), for the words ‘ on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [26th September 1956]

same advantages' occurring in lines 3-4, *substitute* the words 'from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages'."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

"(xi) At the end of sub-clause (1) (b), *add* the words 'who shall in this Act be referred to as a tenant landholder'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Clause 2 and the amendments moved are now open for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the first amendment that I have moved reads as follows:—

"Add at the end of sub-clause (1) (b), the following:—
'every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered.'"

10-16
a.m.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் அவசியமானது. ஏனென்றால், உண்மையில் இதற்கு முன்பாக நாம் பல சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டங்களின் பலனாக ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை நீக்குவதற்காக நாம் இப்பொழுது குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாகச் சட்டம் செய்யும்போது குத்தகை விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வகையில் அதைச் செய்துவிடக்கூடாது. நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்திற்கே மறுபடியும் திருத்தம் கொண்டுவரும்படியாக இது செய்துவிடக்கூடும். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பது சர்க்காரின் உண்மையான நோக்கம் என்றால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடக்கூடாது என நாம் திட்ட வட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். அதில் நாம் சரியான முறையில் வருவாயைச் செய்யாவிட்டால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் வரும். 1956-ம் வருஷத்தில் மைசூர் லாண்டு ரெவின்யூ கமிஷன் கொடுத்த சிபார்சின்படி ஒவ்வொரு குத்தகை ஒப்பந்தமும் எழுத்து மூலம், ரிஜிஸ்டர் மூலம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிபார்சின் அடிப்படையில்தான் நான் இப்பொழுது திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரியான பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டாகவேண்டும். நியாய வார மசேதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே பலன் அடையவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதினால், சர்க்கார் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட்டு, யார் யார் குத்தகைக்குத் தங்கள் நிலங்களை விட்டிருக்கிறார்கள், அந்த நிலங்கள் யார் யாருடைய வசம் குத்தகையில் இருந்து வருகிறது என்கிற கணக்கை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு குத்தகை விவசாயியும் அவர்களிடமுள்ள நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாத வகையில் பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு மட்டும் அல்ல, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்ற நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில் அதில் அவர்கள் உழைத்துப் பாடுபட வசதி செய்யப்படவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டால்தான் உடல் உழைப்பைக் கொடுத்து உணவை அதிகம் உற்பத்தி செய்ய அவர்கள் பாடுபடுவார்கள்.

ஹைதராபாத் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், பம்பாய் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விவசாயிகள் சட்டம் அமுலான தேதியிலிருந்து பத்து வருஷங்களுக்கு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாதென்ற

26th September 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் பூமியில் முழுப் பொறுப்பும், உரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தம் அமைவதால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தம், இதுவும் குறைபாடு கமிட்டியின் சிபார்சுதான். இந்தச் சிபார்சுப்படிதான் ஒரு ஷரத்து ஹைதராபாத் சட்டத்தில் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையில் பிணமி குத்தகைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் இல்லாவிட்டால் சாதாரண மிராசுதாரர்களுடைய ஆதிக்கம் நிறைய இருக்கும். தம் வீட்டிலேயே வேலை செய்யக் கூடியவர்களின் பேரில் எல்லாம் நிலம் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பது போலச் சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் இந்தச் சட்டம் பயன்படாமற் போகும்படி செய்துவிடக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் அவசியத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது வரையிலும் மொத்தக் கண்டு முதலில் அறுவடை, போரடிச் செலவு போக பாக்கியிருப்பதைத் தான் விவசாயிகளும், நிலச்சுவாந்தாரர்களும் பிரித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த வழக்கமே அமூலில் இருந்து வரவேண்டுமென்பதாகத்தான் நான் திருத்தத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். இதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலேயே முன்பு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஏதாவது இருந்தால் அதன்படியே இருசாராரும் சம்மதப்பட்டால் குத்தகை அளந்து வரலாம் என்கிற விதியும் இருக்கிறது. அப்படியானால் ஒருவனுக்கு பண்டம் ஒப்பந்தப்படி செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு வயலும் இந்த நியாயவார மசேந்தாவின் பிரகாரம் ஒரு வயலும் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இப்படிப்பட்ட விவசாயி என்ன செய்யவேண்டும். ஒரு வயலில் அறுவடை ஆன தானியங்களில் அறுவடை போரடிச் கூலி கொடுத்துவிட்டு பாக்கியிருக்கக்கூடிய தானியத்தை அந்த மிராசுதாரரோடு பிரித்துக்கொள்வவேண்டும். ஆனால் இன்னொன்றில் அறுவடை ஆன உடனேயே மிராசுதாரரோடு தானியத்தைப் பிரித்துக் கொண்டுவிட்டு அப்புறம் தன் பங்கில் அறுவடைக் கூலி, போரடிச் கூலி முதலியவைகள் கொடுக்கும்படி வரும். இதனால் களத்து மேட்டில் பலவிதமான தொந்தரவுகள் ஏற்படக்கூடும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவே அமூலில் இருக்கும் வழக்கப்படி அறுவடை, போரடி முதலியவற்றின் செலவைப் பொதுவாகக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியைப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கும் போது, அந்தப் பழக்க வழக்கத்தில் எவ்வளவு மாறுதலும் இல்லாமல் இருந்தால்தான் பலவிதமான தகராறுகள் வராது. ஆகவே அறுவடைச் செலவு, போரடிச் செலவு நீங்கலாகப் பாக்கியுள்ளதை 60 சத விதும், 40 சத விதிகாசரத்தில் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும் என நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri S. VADIVELU : ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். அறுவடை காலத்திலே சாகுபடியாளர் மட்டுமே அறுவடை செய்துவிடமுடியாது. ஒருவன் 10 மா நிலம் சாகுபடி செய்கிறான் என்று சொன்னால் கிட்டட்ட 3 மாடங்களுக்கு அவன் சாகுபடி செய்வான். ஆனால் குறித்த 4, 5 நாட்களுக்குள் அறுவடை செய்யாவிட்டால் பயிர் கெட்டுவிடும். ஆகையால் அறுவடை காலத்தில் சாகுபடியாளர் கூலி ஆட்களை வைக்கவேண்டிய நிலைமையான் ஏற்படும். அதே சமயத்தில் மிராசுதாரரும் சாகுபடியாளரும் ஒப்புக்கொண்டு வாரம் பிரித்துக்கொள்ளும் வரையில் கூலி ஆள்

10-25
a.m.

[Sri S. Vadivelu] [26th September 1956]

கூலி வாங்காமல் இருக்க மாட்டான். ஆகையால் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் நியாயமானதாகவும் நடைமுறையில் அனுபவசாத்தியமானதாகவும் இருக்கும். அறுவடைச் செலவு பொதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், இந்தத் திருத்தத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10.26 a.m. * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, my amendments relate to the definition of 'cultivating tenant'. When we think of giving expression to 'cultivating tenant', we have got to bear in mind a particular land with reference to which the term has to be used. So I have suggested certain amendments which only make the matter clearer than what the definition in the Bill does. They do not touch the substance of the matter. On the other hand, they are only verbal amendments which make the definition clearer. I shall now explain the amendments. My first amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'cultivating tenant' occurring in line 21, *substitute* the words 'cultivating tenant in respect of any land'."

It is not a general term that is used here. The term 'cultivating tenant' will always have to be used with reference to a particular land. Therefore, to the expression 'cultivating tenant' found in the clause, my amendment seeks to add the words 'in respect of any land'. My second amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'in the cultivation of any land belonging to another' occurring in lines 22-23, *substitute* the words 'in the cultivation of that land'."

The provision, as it is, says that the land should belong to another and not to the tenant himself. This position is not correct. It was accepted even when we were considering the Cultivating Tenants Protection Bill that this anomaly should be removed. My first amendment elaborates the cultivating tenant as 'cultivating tenant in respect of any land', and that 'land' is now made specific by my second amendment.

My third amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'or the heirs of such person' occurring in line 26, *substitute* the words 'and his heirs in such possession.'"

A person who holds over or who continues in possession after the determination of the tenancy agreement will also be considered to be a cultivating tenant and all liabilities to be attached to a cultivating tenant will be attached also to one who holds over or who continues in possession after the determination of the lease. Now heirs also are sought to be included. I say that the heirs should be in possession. Then alone they should be considered to be cultivating tenants. This very same amendment was suggested by me when we considered the Cultivating Tenants Protection Bill, but that was not accepted. But I say that my present amendment

26th September 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

may be accepted here. However, I leave it to the Government to decide. Amendment No. 69 relates to intermediaries or their heirs. The Government have also given an amendment No. 54, which too relates to intermediaries. 10-30 a.m.

MR. SPEAKER : Government have not moved that amendment No. 50.

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR : What I beg to represent is this. Amendment No. 54 is the one brought by Government and it evidently refers to . . .

MR. SPEAKER : I have not got that amendment. It was not moved under clause 2. Is the hon. Member referring to amendment to clause 3?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The hon. Member refers to that probably because it has a bearing to the amendment to be moved by the Government.

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR : In clause 2 intermediaries are referred to. Government amendment No. 54 relates evidently to intermediaries though it does not use the term intermediaries. It begins with the word 'any landowner'. Landowner has been defined in this Act and it has been given a definite meaning. Here evidently they mean the intermediaries. When the expression, 'landowner' has been defined, it cannot be used to refer to intermediaries also. Therefore when that section comes in I have got to use a suitable word and for that I say that in this Act the intermediary shall be referred by the expression 'a tenant landowner.' He will be a tenant under the real landowner and he will also be a landowner so far as the cultivating tenant is concerned. Therefore I seek to introduce the expression 'tenant landowner' to refer to intermediaries or their heirs.

These are the amendments I have moved for the acceptance of Government.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, my amendment seeks to include in the definition of tenants, assignees of tenants also. The word 'landlord' has been defined so as to include landlord, heirs, assignees and persons deriving title through the landowner. That means the right is conferred not only on absolute assignment but also on partial assignment. Lease of immovable property confers a right on the property as has been defined in the Transfer of Property Act. Article 19 of the Constitution gives the fundamental right to acquire, hold and dispose of property. Therefore if we concede that leasehold right is a right to immovable property there is no meaning in saying that the right shall not accrue to the assignees. I want to apply the same yardstick to measure the definition of 'landholder' and of the 'tenant'. The Government are telling us that they want to make the tiller of the

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

soil the owner thereof. I find it impossible to believe that a Government committed to such liberal views refuse to give the right of the tenancy or to make it assignable. That is my amendment.

Then with respect to the amendments moved by my hon. Friend Sri Krishnaswami Ayyangar I wish to say this much. He wants to amend the definition so as to make it applicable to mortgagor lessee in possession. Now its full implications have to be grasped. When a land is mortgaged possessory and it is taken back on lease the most important thing is that the mortgagee is allowed to recoupe himself of the interest due on the mortgage. The possessory mortgage and the lease back are similar in terms. It would generally express that the rent due on the land is so much out of which the mortgagee has to pay revenue and other charges, appropriate to himself so much interest and pay back to the mortgagor a certain fixed amount or enjoy the whole thing by himself. Now by the lease back that liability is taken back by the mortgagor. He would stipulate that out of the rent of the property he will himself pay the revenue and other charges and pay the other so much which is exactly the interest stipulated on the mortgage. Now as a result of the mortgagor lessee being treated separately if he applies for the determination of fair rent and the rent is reduced, what would be the result on the mortgagee? His interest will be reduced to that extent. I do not know whether it will be an advantage to the mortgagor himself because the mortgagee might say that he has a cause of action because the interest on the mortgage is reduced to that extent. Therefore he is entitled to claim back his mortgage, the amount stipulated as interest. That is the implication of making it applicable to the mortgagors who are holding property under lease back. That is a fact which has to be considered.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Speaker, Sir, the definition of 'agricultural year' is given and also the definition of 'normal produce.' What is 'fair rent' is also given in detail in clause 4. But unfortunately in sub-clause (c) of clause 2, 'fair rent' is defined very vaguely. Under this sub-clause it means the rent payable under this Act. It may mean rent payable under this Act for five months, six months or five years. In order to avoid difficulties in interpretation, lest this clause should be misunderstood and misinterpreted, I have given an amendment, namely, for the addition of the words 'for an agricultural year' at the end. I think if these words are added there won't be scope for misinterpretation.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister for Revenue.

SRI P. RAMAMURTHI : I want to say a few words, Sir.

MR. SPEAKER : Unless hon. Members rise in their seats, I cannot divine whether they want to speak or not.

SRI P. RAMAMURTHI : I want to request the Hon. Minister to consider seriously one question. In the Select Committee they decided to change the provisions of the original Bill in some respects. The revision has been in favour of the landlords. What are

26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

the grounds for the revision? First of all they said it was extremely difficult to find out what were the principal crops and the catch crops or the subsidiary crops. A definition could easily have been found out but they insisted on their position and who should get the benefit of the revision? The landlord should get the benefit and not both the landlord and the tenant . . .

MR. SPEAKER: I may tell the hon. the Leader of the Opposition that we are now going through the clause by clause discussion of the Bill. We are not on the general discussion of the Bill. It will not therefore be proper at this stage of the Bill to refer to general matters. I would request him to confine his remarks to the clause and the amendments thereto.

SRI P. RAMAMURTHI: I am giving my arguments in respect of clause 2 only. Whenever there was practical difficulty the Government utilized it and gave the advantage to the landlord. Why should they not think in other terms and whenever there are practical difficulties give the advantage to the tenants?

Therefore, I say that there are practical difficulties. Now that we have passed a Bill that in respect of the land where the landlord is entitled to resume for personal cultivation, the tenant will give half his land to the landlord for personal cultivation. In respect of those lands the provisions of this Bill will not apply but the rent that was in vogue before the commencement of this Act would be enforced. So, with regard to the division of the produce, there must be two sets of accounts. In respect of one half of the land, a formula has got to be applied and in respect of the other half of the land, a different formula has got to be applied. So, there are practical difficulties and as a result of that, there is going to be perpetual quarrels between the landlord and his tenant. The present practice is to deduct the harvesting and poradi charges and other cultivation expenses and then determine the gross produce. If that is taken away, all these practical difficulties arise. Instead of overcoming such practical difficulties, the Government are prepared to utilize them in favour of the landlord. I ask, why the same thing should not be done in the case of the tenant also.

10-40
a.m.

MR. SPEAKER: It is only a definition.

SRI P. RAMAMURTHI: What is "gross produce" also comes under the definition.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, in the first place I wish to compliment the hon. Member from Manamadurai on his pains-taking efforts for bringing in amendments to make the meaning of the clauses clear. But these amendments are in the nature of a paraphrase. Generally, in legislation we do not have recourse to paraphrasing amendments unless it is absolutely necessary. Here in this case his amendments are, I submit, not necessary. His first amendment seeks to substitute the words "cultivating tenant in respect of any land" for the words "cultivating tenant". It is not necessary because the definition of "cultivating

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1956]

tenant" includes the words "cultivation of any land". His second amendment will also share the same fate. With regard to the amendment moved by the hon. Member, Sri Ramalingam, his idea is that the harvesting and poradi charges should be borne by the landlord and the tenant. My submission is that the fair rent has been fixed on the basis that the entire cultivation cost should be borne by the tenant. Now if a change is to be made in respect of cultivation expenses, some change has to be made in the fair rent also. No doubt, the hon. Leader of the Opposition said that the existing customary right should not be taken away. But we have changed so many customary rights, for instance, the sharing of the rent. So, it does not matter if a change is made in respect of cultivation expenses. Now, we cannot make this adjustment in order to suit the conveniences of a particular section of the community.

As regards the amendment moved by the hon. Member, Sri Narayana Kurup, he wants to add the words "and assignees". But here the legislation is limited in the sense that it gives some protection for a temporary period. We want to limit that protection to tenants only and we do not want to go a step further and include assignees also. Probably that will be done when other land reforms are thought of. Therefore, this amendment is not called for at this stage though it may be necessary at a different stage.

In his amendment, the hon. Member Sri Palaniswamy wants that the leases shall be in writing and shall be registered. Already provision has been made in the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, for the compulsory writing of the leases. So, the first part of his amendment is not necessary. He also wants that the rights of the cultivating tenants should be hereditary. That is not within the scope of the Bill. Therefore, I am unable to accept any of the amendments and I oppose them.

MR. SPEAKER: I am going to put the amendments to the vote of the House.

The amendments Nos. (i), (iv) and (v) of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to sub-clause (1) (b) of clause 2 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, withdrawing his amendment to sub-clause (1) (b)?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I want to know whether the Hon. Minister has applied his mind to that amendment?

MR. SPEAKER: The hon. Member must assume that the Hon. Minister has applied his mind when he has given his reply. Assuming that he has done it, is the hon. Member withdrawing his amendment?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: It is not a charge levelled against the Hon. Minister. My amendment

26th September 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

relates to intermediaries or their heirs. The Government have also given an amendment, which though not using the word intermediaries evidently relates to intermediaries alone. If my amendment is not accepted, I shall not press that amendment. Therefore, I want to know whether the Hon. Minister has applied his mind to my amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, as promised I now accept his amendment No. (x) which says—

“ In sub-clause (1) (g), for the words ‘ on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the same advantages ’ occurring in lines 3-4, *substitute* the words ‘ from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages ’, because the language is a little better. I think this will give him some satisfaction. I have applied my mind to this amendment of my own accord. (Laughter.)

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, amend-10-50
ments Nos. (viii) and (x) go together. a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I accept them.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) (g), for the words ‘ normal gross produce ’ occurring in line 1, *substitute* the words ‘ normal gross produce in respect of any land ’.”

“ In sub-clause (1) (g), for the words ‘ on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the same advantages ’ occurring in lines 3-4, *substitute* the words ‘ from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages ’.”

The amendments were put and carried.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I am withdrawing the following amendment No. (xi) :—

“ At the end of sub-clause (1) (b), *add* the words ‘ who shall in this Act be referred to as a tenant landowner ’.”

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Add* at the end of sub-clause (1) (b), the following :—

‘ Every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered.

The rights of the cultivating tenants are hereditary ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Add* the following at the end of sub-clause (1) (b) :—

‘ or a member of the landholder's family, or a servant on wages payable in cash or kind, but not in crop share or a hired

[Mr. Speaker] [26th September 1956]

labourer cultivating the land under the personal supervision of the landholder or any member of the landholder's family; but shall include a mortgagee in possession '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (1) (b), *after* the word ' heirs ', occurring in line 25, *add* the words ' assignees '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (1) (c), *after* the word ' Act ' occurring in line 27, *add* the words ' for an agricultural year '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (1) (g), *after* the words ' obtained ' occurring in line 2, *insert* the words ' after deducting all harvesting and poradi charges in case of paddy and the like charges, if any, in case of any other crop '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" That clause 2, as amended, do stand part of the Bill."

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

" That clause 3 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendments :—

" (i) *Delete* sub-clause (2) and *re-number* the other sub-clauses.

(ii) *Add* at the end of sub-clause (3) the words ' if so decided by the Rent Court '.

(iii) *For* the existing sub-clause (4), *substitute* the following :—

' (4) Subject to the proviso to sub-section (2) of section 4, the cultivating expenses inclusive of ploughing shall be borne by the cultivating tenant; and the expenses connected with seed, manuring, harvesting and threshing shall be borne equally by the cultivating tenant and the landowner '."

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendments.

26th September 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“(iv) At the beginning of sub-clause (1), *add* the words ‘ save as otherwise hereinafter provided ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendment :—

“(v) In sub-clause (1), *add* the following at the end :—

‘ Any rent, in excess of fair rent, received shall be liable to be refunded or be adjusted towards the rent of succeeding years ’.”

SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“(vi) In sub-clause (4), *omit* the words ‘ harvesting and threshing ’ occurring in line 30, and *add* the word ‘ and ’ before the word ‘ manuring ’ in line 29.”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“(vii) In the Explanation I to sub-clause (8), for the words ‘ to claim from the cultivating tenant compensation for damages to the land or to anything that stood on the land at the time of lease ’ occurring in lines 11-13, *substitute* the words ‘ to claim from the cultivating tenant compensation for damages caused by the default or wrongful act of the tenant to the land or to anything that stood on the land at the time of lease ’.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

“(viii) In sub-clause (10) *after* the words ‘ for manuring his land ’ occurring in line 25, *add* the words ‘ and for other cultivation expenses ’.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“(ix) For the Government amendment No. 54, *substitute* the following :—

‘ After sub-clause (8) as so re-numbered the following shall be added :—

“(9) A tenant landowner, the rent receivable by whom under a tenancy agreement in force between him and a cultivating tenant immediately before the commencement of this Act gets reduced as a result of this Act shall be entitled to surrender the lease of that land to his landlord as from a date specified by him in a written notice sent to the landlord within two months of the commencement of this Act. Upon such surrender with notice to

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [26th September 1956]

the cultivating tenant, the cultivating tenant shall be deemed to have attorned to the landlord to whom the surrender was made "."

SRI Y. MANJAYA SHETTY: Sir, I move the following amendment:—

" (x) In sub-clause (8), *omit* Explanation II."

The amendments were seconded.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

" (xi) *Omit* the Explanation II to sub-clause (8)."

SRI C. KANDASAMY: Sir, I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendment:—

" (xii) *For* sub-clause (9), *substitute* the following:—

' (9) Any landowner, suffering a reduction in rent receivable by him from his cultivating tenant as a result of the provision of this Act, shall be entitled to have the rent payable by him to his landlord reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant.' "

SRI K. T. SREEDHARAN: Sir, I second the amendment.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, I move the following amendment:—

" (xiii) *After* the existing sub-clause (9), *insert* the following as new sub-clause (9-a):—

' (9-a) If any landowner under the Act is an intermediary or lessee from a paramount landlord and the rent receivable by the said landowner from his cultivating tenant is less than what he has to pay under his contract to his lessor he shall be entitled to have the rent payable to his lessor reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from the cultivating tenant.' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: " (xiv) In sub-clause (1) for the word 'July' the word 'October' shall be substituted.

(xv) Sub-clause (6) shall be deleted and sub-clauses (7) to (9) shall be re-numbered as sub-clauses (6) to (8).

(xvi) In sub-clause (7) as so re-numbered, *for* the words 'No landowner shall', *substitute* the following, namely:—

' Subject to the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), no landowner shall '

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

(xvii) After sub-clause (8) as so re-numbered, the following shall be added :—

‘ (9) Any landowner, the rent receivable by whom from any cultivating tenant in respect of any land suffers a reduction as a result of the provisions of this Act shall, if he is himself a tenant in respect of that land under another person, be entitled to surrender the lease of that land as from a date specified by him by notice given to his landlord.’ ”

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendment :—

“ (xviii) In amendment No. (xvii), add the following words at the end :—

‘ who shall be liable to account for the moneys received by him.’ ”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is one more amendment about which there is agreement and I shall move the same. The following is the amendment :—

“ (xix) In clause 3, add the following proviso to sub-clause (1) :

‘ Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956.’ ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I move the following amendment :—

“ (xx) In clause 3, after sub-clause (10), add the following sub-clause, namely :—

‘ (11) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (10), the landowner may with the consent of the tenant in the case of any wet land or garden land attend to the manuring of the land by chemical manures and oil cakes up to a sum equivalent to ten per cent of the normal gross produce and recover the same from the cultivating tenant. The amount payable by the cultivating tenant under this sub-section shall be in addition to the fair rent payable under this Act.’ ”

MR. SPEAKER : Both clause 3 and the amendments are now before the House for discussion.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-58
நான் அரசாங்கத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த a.m.
தங்களை ஆட்சேபித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம்? கொள்கை முறையிலே நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். கொள்கையைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், பொது விவாதத்தின்போதே சொல்லியிருக்கவேண்டும். அந்தக் காலம் தாழ்த்தப்பட்ட பிறகு இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறபடியால், கொள்கையைப் பற்றி பேசுவதற்கு இப்பொழுது சந்தர்ப்பமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இருந்த போதிலும் கூட இப்பொழுது குறுவை சாகுபடி ஆகிவிட்டது, அதனால் தகராறுகள் வரக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் நான் ஜூலை என்றதை அக்டோபர் என்று மாற்றக்கூடிய ஒரு திருத்தத்தை

[Sri S. Swayamprakasam] [26th September 1956]

அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது என்ன நடைபெறுகிறது? குறுவை அறுவடை சில இடங்களில் ஆகி விட்டது. சில இடங்களில் ஆகவில்லை என்ற தன்மை நிலவுகிறது. ஜூலை என்பதை மாற்றி அக்டோபர் என்று திருத்தினால் அக்டோபர் முதல் தேதிக்கு இன்னும் சில தினங்களே இருக்கின்றன. ஆதலால் அக்டோபருக்கு முன்பு ஒரு விதமான நிலைமையும் அக்டோபருக்கு பின்பு ஒருவிதமான நிலைமையும் ஏற்படும். அரசாங்கம் எண்ணுகிறபடி மாறுதல் செய்தால், முன்னால் அறுவடை செய்த நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளின் நிலைமை வேறு. பின்னால் அறுவடை செய்ய நிலச்சுவான்தார்கள் மிராசுதாரர்களின் நிலைமை வேறு என்கின்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. இது பாராபட்சம் காட்டுவதிலேயே கொண்டு போய்விடும். முதல் தேதிக்கு முன்னால் அறுவடை செய்யப்பட்டதா. பின்னால் அறுவடை செய்யப்பட்டதா என்று தீர்மானம் செய்வதில் தான் மிகவும் சிரமம் ஏற்படும். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே விவசாயிகள் கச்சேரிக்குப் போய்தான் விவகாரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டி வரும். நேற்றைக்கு அகரத்தா இன்றைக்கு அறுத்ததா என்று தீர்மானம் செய்வது மிகவும் சிரமமான காரியம்.

அதுமட்டுமல்ல, அறுவடை என்னால் என்ன என்று திட்டமாக சொல்லப்பட வில்லை. அக்டோபருக்கு முன்னால் அறுவடை செய்திருக்கலாம். அக்டோபர் முதல் தேதிக்குப் பிறகு போராடி செய்யலாம், போராடியும் முடிந்தபிறகுதான் அறுவடை முடிந்தது என்று அர்த்தமா என்ற விவாதம் வரும். இதை மறுபடியும் கச்சேரிக்குக்கொண்டுபோய் தீர்க்க நேரிடும். நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் சண்டை மூட்டுவதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு தோன்றுகிறது. தங்கள் பாகத்தை பிரித்துக்கொள்ளும் காலத்திலும் மிகவும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அக்டோபர் முதல் தேதி அறுவடை செய்தால் முதல் தேதிக்குப் பிறகு களத்தில் இருக்கும் நெல்லை எடுத்துக்கொள்ளும் பொழுது புது சட்டப்படி பிரித்துக்கொள்வதா, பழைய சட்டப்படி பிரித்துக்கொள்வதா என்கின்ற பிரச்சனை எழுகின்ற காலத்திலே மிகவும் சிரமமும் தொல்வையும் பாதகமும் ஏற்படும். இது 7-வது ஷரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்படுகின்ற ஒரு சிரமம். 13-வது ஷரத்தையும் இது பாதிக்கின்றது. 13-வது ஷரத்தின்படி 10 ஏக்கருக்கு உள்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு விதமான தன்மை, 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த சட்டமே அமுலுக்கு வராது என்கின்ற தன்மை இருக்கிறது. 10 ஏக்கருக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 6-2/3 ஏக்கரைத் தான் அனுபவிக்கவேண்டும். உபரிநிலத்தை நிலச்சுவான்தாருக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, அவன் அந்த உபரி நிலத்தில் சாகுபடி செய்திருக்கும் பயிர் என்ன ஆகும்? தாளடிக்கும் சேர்த்து நாற்று விட்டிருப்பான். நாற்றுக்காக அவன் செய்திருக்கும் செலவு என்ன ஆகிறது? எல்லா நிலத்துக்கும் சேர்த்து அவன் நாற்றுக்காக செலவு செய்திருப்பான். இந்தவிதமான சிரமமும் நேரிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகையால் ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதில் பலவிதமான சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. அக்டோபர் முதல் தேதியன்று சில நிலங்கள் அறுவடை செய்யப்படும் சில நிலங்கள் அறுவடை செய்யப்படாமலும் இருக்கின்ற நிலைமையில் மிராசுதாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பல சச்சரவுகள் மூண்டு, அவர்கள் கச்சேரிக்கு போய் விவகாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமையான் ஏற்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் அடுத்த திருத்தம் இந்த ஷரத்தின் 6-வது பிரிவை எடுத்து விடவேண்டுமென்பது தான். Silt clearance பொறுப்பை விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் சாகுபடியே நின்றுபோய் விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத் துக்கே செலவு செய்ய பணமில்லாதிருக்கும்பொழுது, அவர்களே ரிபரம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும்? இது அவர்களை மறை

26th September 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

முகமாக நிலத்தைவிட்டு வெளியே போ என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. மிராச்தாரர்களுக்கு விடவேண்டிய பொறுப்பை விவசாயிகளின் கையிலே விட்டால், அவர்கள் பணமில்லாத காரணத்தினாலே ஒன்றுமே செய்யாது விட்டு விடுவார்கள். கடைசியில், Total production ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். ஆகையால், சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள் சிரமமானவை. நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்கக் கூடியவை. அவைசியமாக இப்பொழுது நிலவும் சமாதானத்தையும் அது பாதிக்கக்கூடியது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

*** Sri C. KANDASAMY :** மூன்றாவது ஷரத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் இரண்டு வகையானவை. சில திருத்தங்கள் அங்கத்தினர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில அரசாங்கத்தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டவை. அரசாங்கத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை ஆட்சேபித்து நண்பர் ஸ்ரீ ஸ்வயம்பிரகாசம் சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு கூடும் மந்திரி அவர்கள் தகுந்த காரணம் கூறவில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த விஷயம் விவாதிக்கப்பட்டு குறுவை அறுவடை குறுக்கிடுமென்ற காரணத்தினால் தான் ஜூலை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை இந்தப் பசலியலேயே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தோம். அதில் தவக்கம் ஏற்பட்டது நம்மால்தான். ஆகையால் இப்பொழுது ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று திருத்துவது கூடாது. இப்பொழுது சில இடங்களில் அறுவடை நடந்திருக்கும். சில இடங்களில் அறுவடை நடந்திருக்காது. அறுவடை அக்டோபர் மாதத்துக்கு முன்னால் செய்யப்பட்டதா, பின்னால் செய்யப்பட்டதா என்றெல்லாம் வாதபிரதிவாதங்கள், பல எக்கச்சக்கங்கள் இந்தத் திருத்தத்தினால் ஏற்படும். பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஜூலை என்று ஒப்புக் கொண்டதை இப்பொழுது அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு தகுந்த காரணம் என்ன என்பதை மந்திரி அவர்கள் கூறினால், அதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க முடியும்.

இப்பொழுது தேதியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கு காரணம் தெரிவிக்கவில்லை. காரணங்கள் காட்டாமல் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்களை கவனித்தால் மிராச்தாரர்களுக்கு நல்லது செய்வது போல் தோன்றுகிறது. பல விஷயங்களைப் பார்த்தால் இந்த மசோதா பின் நோக்கி சென்றுகொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது.

11-07
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திருத்தம் எதற்கு என்றால் குறுவை சாகுபடி எல்லாம் இதற்குள் முடிந்துவிடும். அநேகமாக முடிந்திருக்கும், சில இடங்களில் மட்டும் முடியாமல் இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அநேகமாக குறுவை சாகுபடி நடக்கிறது. அங்கு இன்னும் அறுவடை ஆரம்பிக்கவே இல்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எப்பொழுது பார்த்தாலும் கொஞ்சம் மார்க்ஜன் விடவேண்டியதாகத்தான் ஏற்படும்.

SRI C. KANDASAMY : குறுவை சாகுபடி என்பது தஞ்சை ஜில்லாவில் தான் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. வசதியுள்ளவர்கள் ஏற்கெனவே பயிரிட்டு இதுவரையில் அறுவடை செய்திருப்பார்கள். தண்ணீர் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் முதலிலேயே பயிரிட்டு முன்னதாகவே அறுவடை செய்திருப்பார்கள். ஆனால் ஆற்றுத் தண்ணீர் நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் இனிமேல்தான் அறுவடை செய்ய முடியும். இனிமேல்தான் அறுவடையை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களாகும் அறுவடை

[Sri C. Kandasamy] [26th September 1956]

முடிவதற்கு. முன்னதாகவே அறுவடை செய்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள் சோம்பேறிகளாக இல்லாமல் வேலையை கவனித்து வந்ததால் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போவதா என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதால் சர்க்கார் கீழ்நோக்கி போய்க்கொண்டிருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் நிலைமை எக்கச்சக்கமாகத்தான் போகும். அந்த அளவில் இந்த திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. எங்களுடைய திருத்தங்களை ஒத்துக்கொண்டு சர்க்கார் தங்களுடைய திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

கனம் சயம்பிரகாசம் சொன்ன மாதிரி வாய்க்கால்களை மராமத்து செய்யவேண்டிய ஷரத்து வேறு இருக்கிறது. பெரிய வாய்க்கால்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும். நிலத்திற்கு பாயக்கூடிய தண்ணீரை மட்டும் தான் விவசாயிகள் தங்களுடைய செலவில் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும். இது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய பழக்கம். இதற்கு குடி மராமத்து என்று கூட சொல்லுவார்கள். இதைப்பற்றி குடி மராமத்துச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணனிகளை மராமத்து செய்வது மட்டும் குடியானவர்களுடைய பொறுப்பு. இதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்ததற்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் காரணம் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணங்கள் காட்டி திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். திடீரென்று திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டு அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவைகளை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் இரண்டும் மசோதாவின் அடிப்படையையே மாற்றக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. எக்கச்சக்கமான நிலையை உண்டாக்கின்றன. ஏற்கெனவே மிராசுதாரர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களுக்கு அவசியம் இல்லை. இவைகளை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதாவது செல்வைப்பற்றி. போரடி களச் செலவு, அறுவடை செலவு இவைகளை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் கண்டு முதல் கணக்கு என்றால் மாவுக்கு பத்து கலம் காணும் என்று சொல்லுவார்கள். அது எந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்றால்—இதைப்பற்றி கிராமங்களில் எங்கு போய்க் கேட்டாலும் அப்படித்தான் சொல்லுவார்கள்—மாவுக்கு பத்து கலம் சண்டி என்று சொன்னால் அறுவடை கூலி முதலிய கூலிகள் போக பாக்கி தான் பத்து கலம் என்று சொல்லுவார்கள் அப்படித்தான் கணக்கும் கொடுப்பார்கள். “கிராஸ் ப்ராடியுஸ்” என்றால் அதுதான். இந்தப் பழக்கம் எங்கும் இருந்து கொண்டே வருகிறது. இதை மாற்றுவது என்றால் சரியல்ல. அறுபது என்று கொடுப்பதை 55 என்று மாற்றிக்கொண்டாலும் அதைப்பற்றி பாதகம் இல்லை, நேரடியாகச் சொல்வதாகும் என்று கூட சொல்லலாம். அப்படி சொல்வதற்கு ஆட்சேபணை கூட சொல்லமாட்டோம். ஆனால் பழக்கத்திலுள்ளதை மட்டும் மாற்றக்கூடாது. இப்படி மாற்றுவதினால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்றால் அங்கு பழைய கணக்குப்படி தான் கணக்கு சொல்லுவார்கள். அப்பொழுது எக்கச்சக்கமான நிலைமை ஏற்படும். சாகுபடி கணக்கைப் பார்க்கும்போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டங்களோ சரியல்ல என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கடங்களும் என்னவாகுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. பல சட்டங்கள் இப்பொழுது கோர்ட்டுகளில் சிரிப்பாக சிரிக்கிறது. இதையும் அப்படிப் போகுப்படியாகச் செய்யக்கூடாது. ஏற்கெனவே உள்ள இரண்டு சட்டங்கள் தகராறில் இருக்கின்றன. ஒன்றில் டிபுடி கலெக்டர் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்றும் மற்றொன்றில் முன்சிப் வகிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் எவ்வளவோ சங்கடங்களும் சிக்கல்களும் வரப்போகின்றன. நடைமுறையில்

26th September 1956]

[Sri C. Kandasamy]

இருப்பதையே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மற்ற வகைகளில் பழக்க வழக்கத்தை மாற்றுகிறீர்களே என்று கேட்கலாம். அவசியமானவைகளில் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே சாகுபடி கணக்கு என்பதை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகள் அவசியமில்லை. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால்—

“Omit the Explanation II to sub-clause (8)” that is—

‘Explanation II.—Where a cultivating tenant pays a contract rent lower than the fair rent payable under this Act clause (iii) of sub-section (8) shall not apply.’

Clause (iii) of sub-clause (8) says “any service by the cultivating tenant or the free use of his cattle.”

and then sub-clause (3) of clause 4

“where the contract of tenancy provides for payment of a rent lower than the fair rent payable under the above provisions the contract rent alone shall be payable during the contract period.”

வாரம் குத்தகையாகக் கொடுப்பது என்பது குறைவாக இருந்தால் விவசாயி நில சொந்தக்காரருக்கு வேலை செய்யலாம். அன்னுடைய ஆடுமாடுகளை அவனிடம் வேலை செய்ய வைக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த விதியினால் இப்படிப்பட்ட அர்த்தம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான சட்டம் இருப்பது ரொம்பவும் ஆபத்து. இதை எடுத்துவிடவேண்டும். என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம் இதுதான். அரசியல் சட்டத்திலேயே ஒருவன் மற்றொருவனிடம் ஒசி வேலை வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது சட்ட பூர்வமாக விவசாயிகள் ஒசி வேலை செய்ய வேண்டும் என்றும் ஒசி வேலை நிலச் சொந்தக்காரர் வாங்கலாம் என்றும் சொல்வது நியாயம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட மாதகம்பு சட்ட பூர்வமாக கொடுப்பது நியாயமல்ல. அது ரொம்பவும் மோசமான அம்சம். ஆனால் நிலச் சுவாந்தாரும் விவசாயியும் ஒத்துப் போய் ஏதாவது உதவி செய்வதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்க முடியாது. அதற்கு ஆட்சேபணை வேண்டாம். அதை சட்ட பூர்வமாக்கக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டு திருத்தங்களில் முக்கியமானது ஜூலை மாதம் என்பதை அக்டோபர் மாதம் என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பது.

Sub-clause (6) read as follows ;—

“The liability for silt clearance and improvements shall rest on the landowner in the case of channels other than field channels and on the cultivating tenant in the case of field channels.”

இதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் திருத்தம் அப்படியே இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் எதற்கு என்பதுதான் புரியவில்லை. மராமத்து வேலை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு

[Sri S. Ramalingam] [26th September 1956]

யாரிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலத் துக்கு பாய்கிற கண்ணி வாய்க்காலில்தான் விவசாயி மராமத்து செய்து கொள்ளவேண்டுமே தவிர மற்ற ராஜா வாய்க்காலில் நிலச் சொந்தக்காரர் தான் மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டும். கண்ணி வாய்க்காலில் மணல் மேடிட்டு தண்ணீர் பாயாமல் இருந்தால் வெள்ளாமை கெட்டு விடும் என்பதற்காக விவசாயிதான் மராமத்து செய்து கொள்ளவேண்டும். பெரிய வாய்க்காலில் நிலச் சொந்தக்காரர்தான் மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் திருத்தப்படி ஒப்புக்கொண்டால் யார் மராமத்து செய்வது என்று இல்லாமல் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருந்து விடும். நிலச்சவாந்தாரும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டான், விவசாயியும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டான். அதனால் கோர்ட்டில் தகராறுகள் ஏற்படும். பல இடங்களில் பல விதமான தீர்ப்புகள் கொடுப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது. ஏற்கனவேயுள்ள தஞ்சை சட்டத்தில் இதைப்பற்றி இருக்கிறது. அது அப்படியே இதிலும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். பழக்கத்தில் இருப்பதை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொது வாய்க்கால்களை நிலச்சவாந்தாரும் வேறு நிலங்கள் வழியாக வரக்கூடிய வாய்க்கால்களை விவசாயிதான் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லா விட்டால் சச்சரவுகளும் சண்டையும்தான் அதிகரிக்கும்.

11-17
a.m.

ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்ற வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இப்படி மாற்றிக்கொண்டே போனால் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பலனை திருப்பி வாங்கிக்கொள்வதற்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டுவந்தால் விவசாயிகளுக்கு உள்ள பலன் கூட கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. வேலை செய்யாமல் சோம்பேறிகளாக இருக்கக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு செலவுகள் செய்வதாகத்தான் ஆகிறது. வேலை செய்கிறவர்களுக்கு குறைவான பலனும் வேலை செய்யாதவர்களுக்கு அதிகப்படியான பலனும் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. இந்த திருத்தங்கள் மூலமாக சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டாக்கக் கூடாது. ஜூலை என்று போட்டுவிட்டால் எந்த விதமான பாதகமும் வந்துவிடப் போவதில்லை. ஆகவே இந்த திருத்தங்கள் அவசியம் இல்லை. இதற்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் இல்லை. செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்தபிறகு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை கொண்டு வருவதன் அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எந்தக் காரணத்தாலும் இவைகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே ஜூலை என்று இருப்பதில் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்துவிடப் போவதில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்தத் தேதியை நிர்ணயித்தபோது நன்கு பரிசீலனை செய்து தான் நிர்ணயித்தோம். இந்த மசோதா செப்டம்பருக்குள்ளேயே அமுலுக்கு வந்துவிடும் என அப்போது எண்ணினோம். ஆனால் வரவில்லை. இப்போது இதற்கு அக்டோபரில் இருந்து அமுலுக்கு வரும் எனத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜூலை என்றே இருக்கலாம். இல்லாமல் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அதனால் பலவிதமான சர்ச்சைகள் எழக் கூடும். காரணம் தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுவடை செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில் தான் நடக்கும். இந்த மசோதா அக்டோபரில் தான் அமுலுக்கு வருகிறது என்று நாளைக்கு பேப்பரில் பார்த்தவுடனேயே இம்மாதத்தில் அறுவடை செய்துவிடலாம் என்று இருக்கக் கூடிய நிலக்காரர்கள் கூட, அறுவடையைப் பிடித்திருந்தாலும் உள்ளே தூக்கிப் போட்டுவிடுவார்கள். காரணம் செப்டம்பரில் அறுவடை செய்தால் இந்த நியாயவார மசோதாவின் பிரகாரம் அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்காது. இன்னும் நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு அக்டோபர் ஒன்றுத் தேதிக்குப் பிறகு அறுவடை செய்தால் தான் இந்த நியாயவார மசோதாவின் பிரகாரம் அவர்களுக்கு வங்கு வரும் எனச் சட்டம் அமைகிறது. இதனால் தானியங்கள் சேதம் ஆகும். இம்மாதமே அறுவடை செய்தவர்கள் கூட அக்டோபர் ஒண்ணுத் தேதி வரையில் வாரம் பிரித்துக் கொடுக்காமலேயே போட்டுவிட்டாலும் விடலாம். அதனாலும் தகராறு ஏற்படக் கூடும். ஆகவே இந்த மசோதா ஜூலை மாதம் முதலில் அமுலுக்கு வரும் எனப் போட்டிருப்பது அப்படியே இருக்கலாம். திருத்தப்படுவேண்டியது இல்லை எனச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

26th September 1956]

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, I have moved three amendments. My first amendment says that any rent in excess of the fair rent collected shall be liable to be refunded or adjusted towards the rent of the succeeding years. To explain this, we must consider the relevant sections of the Act touching the subject. Now, whether it is July or September, a certain time is fixed, after which no landowner shall stipulate or collect the excess rent otherwise than what is provided under the Act. 11-20 a.m.

If it were a matter of sharing the produce on the threshing floor, this question may not arise. Here, the tenant is liable to pay rent, though no crop has been raised. Fair rent once fixed shall continue to be in force for five years unless revised by the appropriate authority. Fixation of fair rent has to be done by the Rent Court, there is provision for appeal to the Rent Tribunal and there is also a revision to the High Court. We know that all this will take a long time. There may be so many petitions to the Rent Court and that itself will cause delay. Then, appeal to the Tribunal will involve some delay. We know how long it takes for the disposal of revisions by the High Court. When the number of revisions increases, it will take years to dispose them off. What is to become of the rent collected in the meanwhile, assuming that the landlord has collected excess rent? The Bill provides that he should not collect in excess. But if he collects, what is to become of it? My amendment says that it shall be accountable or that it shall be adjusted towards the rent payable in future. Having regard to the prevailing conditions and the delay which will certainly occur in the fixation of rent, I submit that such a provision, which is in favour of the tenant, is equitable and just. Otherwise, if excess rent is collected, it is gone for ever.

My second amendment relates to intermediaries. It has been admitted that intermediaries form a class of persons and that they require some relief so long as they are permitted to exist. This principle has been accepted by the Government and they have moved an amendment to give them protection. The amendment permits intermediaries, whose rent is reduced on account of the provisions of this Act, to surrender their land. As I said, if the fixation of rent under this Act takes some time—say one or two years—the cause of action for the intermediaries to surrender their land will arise only after the fixation of the rent. Meanwhile he will be compelled to pay to his landlord the contract rent and he will not be entitled to collect the excess rent from his own cultivating tenant. Supposing an intermediary is prepared to surrender the land forthwith after the coming into force of this Act, he will be met by the plea from his landlord: 'Your rent has not been reduced according to the provisions of this Act and therefore it is not obligatory on my part to accept the surrender of the land by you at this time.' Therefore it must be provided that either the rent payable by him must be proportionately reduced or he must

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

be given the right to surrender the land immediately after the coming into the force of this Act. That is why I submit that the Government amendment does not cover the whole field.

There is another point. Many of these persons have taken land paying consideration or premium or advance rent. This sub-clause gives them the right to surrender the land. But what is to become of the amounts paid by them to the landowners? They might be met with the plea: 'You surrendered the land voluntarily and we are not liable to account for the monies received by us'. The Government amendment must be such as to make the landlord liable to account for the amounts of money received from such classes of persons.

11-25
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து வற்புறுத்துகிறேன். நான் பேசிய பிறகு அவர்களும் கணிகூர்ந்து என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். மிராசதார்கள் நிலத்திற்கு உரம் போடவேண்டும் என்று கருதி அதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலத்திற்கு உரம் போடுவதற்கு முன்பு நிலத்திற்கு விதை வேண்டும். அந்த விதையைத் தெளிப்பதற்கு நரத்தங்கால் வேண்டும். அந்த நரத்தங்காலை ஏற்படுத்துவதற்கு உழவு மாடு வேண்டும். பாசன வசதி இல்லாத காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் சிரமம் அதிகமாக இருக்கும். அவர்களிடம் மாடு, விதை முதலியன இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே உரம் போடப் பணம் கொடுப்பது போலவே மாடு வாங்கவும், விதை முதலியவைகள் வாங்கவும் மிராசதார்கள் பண உதவி அளித்தால்தான் விவசாயிகளால் நன்கு பாடுபட்டு உழைக்க வழி ஏற்படும். இதற்காக கொடுக்கும் பணத்தை மிராசதார்கள் கடைசியில் அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம். என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வதால் விவசாயிகளுக்கு உதவி ஏற்படுகிறது. நிலச்சவாந்தார்களுக்கும் பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை விரும்புகின்ற சர்க்காருக்கும் அணுகூலமாக இருக்கிறது. யாருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காத முறையில், எல்லோருக்கும் நன்மை அளிக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் அனேக இடங்களில் விதை இல்லை என சர்க்குப்பு செய்யமாட்டார்கள். மாடு இல்லை என்பதால் வயலை உழாமல் போட்டுவிடுவார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன் கிடைக்கவில்லையா என்று கேட்பது சரியல்ல. காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் பணம் கிடைக்கிறது என யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். தக்காலிக் கடன் என்பது தக்க காலக் கடன் என முன்பு நான் சொல்வது வழக்கம். ஆனால் அதுவும் இப்பொழுது சரியான சமயத்தில் கிடைப்பது இல்லை. இதற்காகப் பணம் கொடுக்கிற அதிகாரிகளை அவர்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் உரம் போட உதவி செய்வதோடு கூட மாடு, விதை முதலியவைகளுக்கும் மிராசதார்கள் உதவி செய்வது அவசியம். சாகுபடி செய்யாமல் நிலத்தைப் போட்டுவிட்டால் மிராசதார்களுக்குத்தான் நஷ்டம். ஆகவே கணிகூர்ந்து என் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I may be permitted to intervene. We propose to change the date from 1st July to 1st October because it was pointed out that difficulties were likely to arise in respect of persons who had already harvested the kuruvai crop in September or who were likely to harvest the crop in

26th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

the remaining part of September. These transitional difficulties are likely to arise whatever date we may fix. In the original Bill, the date was fixed as 1st April. The Select Committee considered that giving retrospective effect to the Bill was likely to create difficulties. We hoped that we would be able to pass this Bill before 1st July 1956. That is why the Select Committee changed the date from 1st April to 1st July. But, unfortunately, due to pressure of work, we could not take up this Bill for consideration. The Hon. Minister in charge of the Bill had to go to Delhi at that time. Consideration of the Bill had to be postponed. Therefore the Bill could be brought forward only now. Some difficulties in giving retrospective effect to the Bill will be there. That is why the Government thought that, in order to avoid giving retrospective effect to this Bill, they should change the date of the coming into force of this legislation from 1st July 1956 to 1st October 1956. It is not because that we wanted to help either the tenant or the landlord that we changed the date. We only wanted to avoid difficulties that might arise in giving retrospective effect to the provisions of the Bill. But it has been pointed by hon. Members Sri Swayamprakasam, Sri Ramalingam and Sri Kandaswami, who are all coming from Tanjore district, that *kuruvai* crop is ripe for harvest in September-October and that the crop had been harvested in some lands in September. I am told only in some places the crop would have been harvested in September and that in the majority of the fields, harvesting will be done only in October. Therefore, in respect of landowners whose lands had already been harvested, a higher rent will have been paid. But tenants, who will be harvesting just after the 1st of October, will be entitled to the benefits of this Bill. Hon. Members want that there should be a uniform procedure and a uniform rate of rent for both classes of tenants, whether they harvested before October or would harvest after October. In view of the fact that only a small portion would have been harvested in September, equity seems to be in favour of the tenants, who harvested during September. Therefore, if the House would agree, I move the following amendment to sub-clause (1) namely,—

“ Add the following proviso to Sub-Clause (1) of clause 3 :—
‘ Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956 ’.”

If we accept this amendment, then all the tenants, irrespective of the fact that they harvested in September one day before or one day after, will be entitled to the benefits of the provisions of this Bill. After all, these transitional difficulties will have to be overcome. We can either make this Bill applicable to this harvest or not. The majority opinion seems to be in favour of giving this benefit to the tenants in respect of the present harvest. Therefore, I would place this amendment before the House for consideration. If accepted, it will be passed.

[26th September 1956]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Sir, how can this Bill be made applicable to harvests already made in September and sharing also completed in the field?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all, the harvest is just now being taken up. Even sharing of the produce might not have taken place. If harvesting is over and sharing has not been done, then we leave the matter in doubt whether the provisions of this Bill should be applicable to that sharing or not. We want to make it certain that this Bill will be applicable to that sharing. We can either make this Bill applicable to the sharing of this harvest or not. But if we leave it as it is, that will create difficulties. So, let us be definite. The majority view seems to be in favour of making the provisions of this Bill applicable to the harvest that has just taken place.

SRI P. RAMAMURTHI : I want to point out the difficulties in the case of the Tanjore district, because that is the district in which harvesting is now due. Under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, a rent of 60 per cent has been prescribed. Therefore whatever is now paid by way of rent can easily be adjusted later. There is no difficulty at all.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, at the last moment I feel another difficulty. So far as the sharing of the produce goes, it is all right. But the other provisions of the Act will be brought into force only on 1st October. It may be argued that only when the other portions of the Act come into force, the tenants can enjoy the benefits conferred under the provisions of this Act. I feel a doubt here whether this provision will be *intra vires* or *ultra vires*. The Law Department may be asked to examine this. When the Act itself will come into force only on the 1st October, how can a man be permitted to enjoy the advantages conferred under certain other provisions of the Act, e.g., sharing of the produce before that date? I myself of course have not examined this.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are expressly providing that the fair rent provision will be applicable to harvests made in September. What is fair rent is also laid down in the Bill. If the conditions mentioned in the provision are satisfied, then only payment of fair rent comes into existence. I do not think there will be any difficulty.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : A doubt has arisen with reference to the present crop.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Sir, we are now on the 26th of September. By the time the Bill gets passed into law, we will be in October. This amendment is merely giving retrospective effect. Why should we not be bold and say 'We will have the Act brought into force on and from the 15th September 1956 or 1st September 1956'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A suggestion has been made that 15th September might be fixed as the date. There might

26th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

have been some harvests made a little earlier than September. We cannot provide for all that. If we thought that we should make a provision regarding harvests made in September, that is because, difficulties would arise regarding the sharing of produce, if a provision was not made in the Bill.

*SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-39
ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை a.m.
நான் ஆதரிக்கிறேன். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால்
குறைந்தது செலவை மிராசுதாரர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை
ஆதரிக்கிறேன். அறுவடை, போரடிச் செலவில் மிராசுதாரர்களும் ஒரு பகுதி
எடுத்துக்கொண்டால்தான் நல்லது. இன்றைக்கு மிராசுதாரர்கள் பூமியின்
மேல் எவ்வித அக்கறையும் இன்றி, குத்தகை ஒன்றிலேயே குறியாக இருக்
கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு செலவும் கிடையாது
என்றால், அவர்களுடைய பொறுப்பற்ற தன்மையைத்தான் இது இன்னும்
வளர்க்கும்.

மேலும் இந்த மசோதாவில் இந்த விதியின் இரண்டாவது பிரிவில்
விவசாயிகள் சரியான முறையில் சாகுபடி செய்யத் தவறினாலும் மிராசுதார
கள் அவர்களிடமிருந்து குறிப்பிட்ட வார்த்தை வசூலிக்க அதிகாரம்
உண்டு எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சிலர் நியாயமாகவே நிலத்தில்
பாடுபட்டு உழைத்தாலும் நிலம் சரியாக விளையாவிட்டால் கடன் வாங்கியாவ
வது குத்தகை அடைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்துவிடும். இந்தமாதிரி
யான நிலைமை ஏற்படும்போது ரென்ட் கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்ய
அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். கோர்ட்டில் வேண்டுமென்றே சரியாக விவ
சாயி சாகுபடி செய்யவில்லை என்று தெரிந்தால், பூராவாக வசூல் பண்ண
வும், இயற்கையாகவே வெள்ளாமை பாதிக்கப்பட்டது என்று தெரிந்தால்
குத்தகையைத் தள்ளிக் கொடுக்கவும் வசதி செய்யப்படவேண்டுமென்பதாக
நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்
சொல்வதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக எட்டாவது திருத்தம் . .

MR. SPEAKER : He should address the Chair and not the
Hon. Minister.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I addressed the Chair only, and
not the Minister.

The amendment is "Any rent, in excess of fair rent, received
shall be liable to be refunded or be adjusted towards rent of
succeeding years'.

இதில் சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் கூடக் கொடுத்திருந்தால் அடுத்த
வருஷம் அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொண்டுவிடலாம். இதுதான் பழக்கம். சாகு
படிக்காரன் இந்த வருஷம் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி நெல் நிலக்காரருக்குக்
கொடுத்திருந்தால் அடுத்த மகசூலில் குறைத்துக் கொடுத்து இரண்டையும்
சரிப்படுத்த வசதி இருக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்காரின் திருத்தம் பின் வருமாறு :—

"In the Explanation I, to sub-clause (8), for the words 'to 11-42
claim from the cultivating tenant compensation for damages to a.m.
the land or to anything that stood on the land at the time of
lease' occurring in lines 11-13, substitute the words 'to claim
from the cultivating tenant compensation for damages caused by
the default or wrongful act of the tenant to the land or to anything
that stood on the land at the time of lease'."

[Sri P. Ramamurthy]

[26th September 1956]

இது ரொம்பவும் அவசியமான திருத்தம். அசல் விளக்கத்திலே நிலத்துக்கு ஏதாவது ஒரு **damage** ஏற்பட்டுவிட்டால், நிலச்சுவான்தார் விவசாயிப்பிடுத்து **compensation** வாங்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. **Damage** ஏற்பட்டதற்கு விவசாயி காரணமில்லாமல் இருக்கலாம். புயல் அடித்ததன் காரணமாக நிலத்திலிருக்கும் மரங்கள் விழுந்துவிடலாம். **Damage** எதுவாகியிருந்தாலும் நிலச்சுவான் **compensation** கேட்கலாம் என்ற முறையில் வாசகம் அமைந்திருக்கிறது. விவசாயி **damage**-க்கு காரணமில்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட அவனிடமிருந்து **compensation** கேட்கப்படலாம். அந்த முறையில் வாசகம் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டு விஷயம் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். கோர்ட்டுக்குப் போனபிறகு கோர்ட்டில் **equity question** எழலாம். இந்த தொந்தரவெல்லாம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்காரின் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் பின்வருமாறு :—

“In sub-clause (10), after the words ‘for manuring his land’ occurring in line 25, add the words ‘and for other cultivation expenses’.”

இதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால், இது அவசியமில்லை.

ஆகவே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இரண்டு திருத்தங்களும் மிகவும் அவசியமானது, அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I am referring to amendment No. 7. It relates to sub-clause (1) of clause 3. It says that fair rent is payable by the tenant and it is claimable by the landowner. Clause 4, sub-clause (3), says wherever there is any agreement between the landholder and the tenant which fixed a lower rent than the fair rent, then the lower rent alone is payable. These two contradict each other. The cultivating tenant when he wants to pay rent will rely only on sub-clause (3) of clause 4. The landlord will demand rent which he can claim under sub-clause (1) of clause 3, the rent which is higher than the rent stipulated in the agreement. To remove this contradiction and conflict it is necessary that my amendment should be accepted. If the words “Save as otherwise hereinafter provided” are adopted, it would cover sub-clause (3) of clause 4 also. Again Government themselves are bringing in an amendment whereby the claim of fair rent would be subject to the provisions of the Tenants Protection Act. According to that Act when half the land is claimed by landowner and the tenant is sought to be evicted from that half, they may come to an understanding between themselves and if the tenant consents to pay rent according to the original agreement, he may be retained in that half. That provision also will contravene the provisions relating to fair rent. Therefore it is necessary that in order to avoid conflicts between the two sections, this amendment should be accepted.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, as regards the shifting of the date from July to October an acceptable amendment has been put in and that will satisfy all. Then the

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

other question raised was that harvesting expenses should be borne by both the landowner and the tenant. On the basis that the entire cultivating expenses should be borne by the tenant, rate of rent and sharing of the produce and all that has been fixed. Therefore now we cannot accept an amendment which would mean that the harvesting expenses should be shared between the tenant and the landowner. As regards the question of services, that would apply only in the case of temple lands and such other lands under charitable establishments. There are certain services, not the 'Osi' services referred to by some, but service like bringing flowers, etc., connected with the temple services. Therefore I do not think I can accept that amendment. As regards repairs to field *bothis* and channels, it is customary for the tenant to attend to them. There is no difficulty about that. With regard to channels and canals other than field channels, in almost all cases it becomes the responsibility of the Public Works Department. Probably there may be one or two cases where it is not the responsibility of the Department. In such cases what has normally been done will be done. So we need not separately provide for that. Then an hon. Member wanted the adjustment of rent which has been paid in excess of the rent actually to be paid under the Act. That difficulty has been much narrowed down since the date of commencement of the Act has been shifted from 1st July to 1st October. Still there may be a few cases where such difficulties may arise. For those things we cannot provide in this Act, because there will be a regular wrangle between the landowner and the tenant, and greater difficulties will arise in settling them. Therefore it is best they adjust it among themselves or have other recourse of law to settle them. We cannot make provisions in the Act for such things and complicate matters still further.

The hon. Member from Pudukkottai wanted to add the words "and for other cultivation expenses" after the words "for manuring his land". Now, the tenant is expected to have certain stock in trade to begin cultivation like a pair of bulls, plough and other implements. If he wants any help, there is provision for the taccavi loans. As there is a shift in the ratio of sharing the rent, it is felt that the tenant may be interested in putting sufficient manure to the land with the result the productivity from the land may go up. It is only to ensure that production may not suffer, we have provided for manure. We cannot be providing for other cultivating expenses for which the tenant will have to find other means. 11.50 a.m.

As regards the amendment of Mr. Krishnaswami Ayyangar which seeks to add the words "Save as otherwise hereinafter provided" at the beginning of sub-clause (1), I have been advised by the legal experts that it is not necessary. Therefore, I could not accept it and I hope the hon. Member may not press it.

MR. SPEAKER: I am going to put the amendments to the vote of the House.

[Mr. Speaker] [26th September 1956]

The amendment of Sri N. K. Palanisamy [No. (i)] to sub-clause (2) was, by leave, withdrawn.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the amendments when they are moved, are not read. Therefore, at least when they are put to the vote, they may be read.

MR. SPEAKER : I believe hon. Members have got copies of the list of amendments. Discussion has been going on all along and I do not think there is any necessity for reading them at this late stage. The question is—

“ Add at the end of sub-clause (3) the words ‘ if so decided by the Rent Court ’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For the existing sub-clause (4), *substitute* the following :—

‘ (4) Subject to the proviso to sub-section (2) of section 4, the cultivating expenses inclusive of ploughing shall be borne by the cultivating tenant; and the expenses connected with seed, manuring, harvesting and threshing shall be borne equally by the cultivating tenant and the landowner ’.”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [No. iv] to sub-clause (1) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1), *add* the following at the end :—

‘ Any rent, in excess of fair rent, received shall be liable to be refunded or be adjusted towards the rent of succeeding years ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (4), *omit* the words ‘ harvesting and threshing ’ occurring in line 30, and *add* the words ‘ and ’ before the word ‘ manuring ’ in line 29 ’.”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [No. (vii)] to sub-clause (8) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, withdrawing his amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : This amendment has been supported by Mr. Ramamurthi also. I do not know what the Government have got to say with regard to that.

26th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I cannot accept it. The expression " damage " is well understood and will cover all the consequences arising out of it. But the expression " default " is vague.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I am withdrawing it.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [Nos. (viii) and (ix)] to sub-clause (8) was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri Y. Manjaya Shetty [No. (x)] to sub-clause (8) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

" Omit the Explanation II to sub-clause (8). "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" For sub-clause (9), substitute the following :—

' (9) Any landowner, suffering a reduction in rent receivable by him from his cultivating tenant as a result of the provision of this Act, shall be entitled to have the rent payable by him to his landlord reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" After the existing sub-clause (9), insert the following as new sub-clause (9-a) :—

' (9-a) If any landowner under the Act is an intermediary or lessee from a paramount landlord and the rent receivable by the said landowner from his cultivating tenant is less than what he has to pay under his contract to his lessor he shall be entitled to have the rent payable to his lessor reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from the cultivating tenant.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (10), after the words ' for manuring his land ' occurring in line 25, add the words ' and for other cultivation expenses '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (1), for the word ' July ', the word ' October ' shall be substituted, and the following proviso be added :—

' Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956.' "

The amendment was put and carried.

[26th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“ Sub-clause (6) shall be deleted and sub-clauses (7) to (9) shall be renumbered as sub-clauses (6) to (8). ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In sub-clause (7), as so renumbered, for the words ‘ No landowner shall ’, *substitute* the following, namely :—

‘ Subject to the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) no landowner shall. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In amendment No. (xvii), *add* the following words at the end :—

‘ who shall be liable to account for the moneys received by him. ’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“ After sub-clause (8), as so renumbered, the following shall be added :—

‘ (9) Any landowner, the rent receivable by whom from any cultivating tenant in respect of any land suffers a reduction as a result of the provisions of this Act shall, if he is himself a tenant in respect of that land under another person, be entitled to surrender the lease of that land as from a date specified by him by notice given to his landlord. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In clause 3, *after* sub-clause (10), *add* the following sub-clause, namely :—

‘ (11) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (10), the landowner may with the consent of the tenant in the case of any wet land or garden land attend to the manuring of the land by chemical manures and oil-cakes up to a sum equivalent to ten per cent of the normal gross produce and recover the same from the cultivating tenant. The amount payable by the cultivating tenant under this sub-section shall be in addition to the fair rent payable under this Act. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That clause 3, as amended, do stand part of the Bill. ”

Clause 3, as amended, was put and carried.

26th September 1956]

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I suggest that discussion on clause 4 may be held over because we are discussing the whole question with the Government. We can now take up the other clauses for discussion and later on we can consider this clause.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I have no objection to the procedure suggested.

MR. SPEAKER : Then, I shall take up clause 5.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

“ (i) For sub-clause (1), substitute the following :—

‘ (1) The fair rent in respect of any land may be paid either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind, in accordance with the terms of the contract between the land-owner and the cultivating tenant in the absence of such a contract, the fair rent may be paid in accordance with the custom of the locality; and in the absence of both contract and custom, in such manner as the cultivating tenant may feel convenient; but the option once exercised shall not be changed except by mutual agreement.’ ”

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the amendment.

SRI Y. MANJAYA SHETTY : Sir, I move the following amendment :—

“ (ii) In sub-clause (1), omit the provisos.”

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendments :—

“ (iii) In the first proviso to sub-clause (1), after the words ‘ Provided that the option shall be exercised ’ occurring in line 14, insert the words ‘ or intimated in writing to the land-owner as the case may be ’.

(iv) In the second proviso to sub-clause (1), after the words ‘ the option once exercised ’ occurring in line 23, insert the words ‘ or intimated as above ’.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendments.

[26th September 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendment :—

“(v) *For* sub-clause (2), *substitute* the following :—

“(2) Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move the following amendment :—

“(vi) *For* the existing sub-clause (2), *substitute* the following :—

“(2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment :—

“(vii) In sub-clause (2), *delete* the words ‘to the extent of more than 25 per cent’ occurring in lines 26–27.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“(viii) In sub-clause (2), *omit* the proviso.”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

“(ix) In clause 5, to sub-clause (1), *add* the following further proviso, namely :—

‘Provided further that where the crop raised is paddy, the landowner shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind.’”

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I move the following amendments :—

“(x) In amendment No. (ix), *after* the word ‘kind’ occurring in line 5, *add* the words ‘in that village’.

(xi) In amendment No. (ix), *for* the words at the end ‘amount he had to spent for such purchase’, *substitute* the words ‘calculated at the prevailing price of paddy when the rent is payable’.”

26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (xii) In sub-clause (2), after the words "admitted rent", insert the words "which has become due".

MR. SPEAKER: Now, clause 5 and amendments are before the House for discussion.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆட்சேபிக்கிறேன். அது அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு விவசாயி நெல் பயிரிட்டால் நெல்லைத்தான் நிலச்சுவான்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு விதமாக அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் நெல்லைக் கொடுக்கத் தவறினால், நிலச்சுவான்தார் எங்கேயாவது நெல்லை வாங்கி விட்டு அதற்குச் சரியான தொகையை விவசாயிடிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்பது தான். இது நடைமுறையிலே மிகவும் சிரமத்தை விளைவிக்கக் கூடியது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த சமயத்தில் எவ்வளவு நாட்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஏற்செனவே நான் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு நிலச்சொந்தக்காரர் களத்திலே நெல் இருந்த போதிலும்கூட, அவருக்கு எத்தனை நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்ட போதிலும்கூட அவர் நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 24 மணி நேரத்திற்குள் நெல்லை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் தன்னால் பாதுகாக்க முடியாது என்று விவசாயி சொல்லியும்கூட, நெல் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. பிறகு விஷயம் கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டது. அங்கே நிலச்சுவான்தார் நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டாம்; ஏற்கெனவே இருந்தபடி நிலத்தை விட்டு விட்டுப் போனால் போதும், என்று சொல்லி விட்டார். நெல்லை எவ்வளவு காலத்திற்குள் எடுத்துப் போகவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி இருந்தபோதிலும், நெல்லை வேறிடத்திலிருந்து விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கே, எப்பொழுது, எந்த விலையில் நெல்லை வாங்குவது? காலையில் ஒரு விலை, மாலைமீல் ஒரு விலையாக இருக்கிறது. இடத்துக்கு இடம் விலை வித்தியாசமாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் இருப்பவன் சென்னையில் வாங்கியதாக ரசீது கொடுத்தால் என்ன செய்யலாம்? இப்படிப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சனைகளெல்லாம் இதில் தோன்றும். இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லாதது. இது விவசாயிகளுக்கும் பிராசுதாரர்களுக்கும் சிண்டு முடிந்து விடுவதில்லை. கொண்டுபோய்விடும். இல்லாத ஒரு சிரமத்தை இது உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு தன்மையில் இருக்கிறது. சிரமமில்லாத தன்மையில் இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, my first amendment reads as follows:—

"Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period."

The principle underlying this amendment has been accepted as equity and justice demand that a person should not be mulcted with liability for which he is not responsible. The provision relating to abatement of rent in the Bill is confined only to

12-06
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

'adverse seasonal conditions'. That is only one ground by which the tenant is entitled to claim an abatement of rent. The provision made in the Bill is further inconsistent with the provision contained in sub-clause (7) of clause 3, which reads as follows:

"The landowner shall bear all capital expenditure necessary to maintain the land and wells in a state of proper repair."

Now, suppose, the landowner defaults to comply with the provision made in that sub-clause (7) of clause 3 and the tenant is unable to raise crop and there is also failure of crop. In such a contingency the tenant will not be entitled to abatement of rent, because no provision has been made for that purpose in clause 5 of the Bill. The injustice is more aggravated by sub-clause (3) of clause 3 which reads as follows:

"Notwithstanding any neglect or failure on the part of the cultivating tenant to raise any crop, the landowner shall be entitled to collect fair rent."

If a tenant fails to raise any crop in any particular period, then he is made liable to pay fair rent to the landowner notwithstanding his failure to raise any crop during that period. Similarly does it not stand for justice if due to the failure on the part of the landowner to comply with the provision in sub-clause (7) of clause 3 the crop fails, that the tenant is entitled to proportionate reduction in rent? That is not covered by the provisions made in clause 5, and my amendment seeks to provide a way for that. I hope the Government will accept that.

Then, Sir, the amendment proposed by the Government that 'the rent shall be paid in kind' has very mischievous implications and it has to be opposed. The previous speaker has already referred to it. In certain cases if the Government feel that there will be difficulties in the practical working of a provision they immediately give it up, but in other cases even if we point out that there will be practical difficulties in working them up they do not give it up at all. Some of the difficulties have already been pointed out by the previous speaker. In the definition clause, it has been stated that 'paid' includes 'delivered'. When the tenant is asked to pay in kind, where is he to deliver the paddy if suppose the landowner is in Madras and the land is situated some 300 miles away from Madras. It is not stated where the payment has to be made? For clearing that point I have tabled my amendment to the Government amendment in which I have stated that the liability of the tenant for payment of paddy in kind shall be confined to the village.

12-10 a.m. That is to restrict the scope of the mischief to some extent. Otherwise, the rule is that he shall be bound to pay.

Regarding the price of paddy. I have already referred to the difficulties and it is a very serious difficulty that has been experienced in the working of the Malabar Tenancy Act. If at all the landlord is to be reimbursed, what is the time within which he

26th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

must be reimbursed and the price to which he is entitled. Certainly there will be a time for payment of rent or it will be payable when the rent is due. Suppose the rent is due in July or in October or in any other season. If the landlord is very particular that he must have paddy, he must demand paddy. But if he sleeps over for months or for years, he cannot come forward and say that he must get the price when paddy was selling at its peak. It is quite possible. We have known landlords fighting for an increase in the price of paddy. No time is specified during which the price has to be calculated. Now, it is a well-known law of indemnity that when a breach of contract occurs, he is entitled to compensation with reference to the time of the breach. If the agreement provides or the Tribunal or the Settlement Officer says that a particular rent is payable or is due on a particular day or in a particular month, then it follows that the landlord is entitled to the price of paddy prevailing on that date, because if he did not get the paddy, it is not the fault of the tenant. It has already been pointed out that in many cases the landlords refuse to take paddy. Now, this will enable the landowners to keep idle or even to refuse to receive paddy and come forward to Court and claim at exorbitant prices. Therefore, if that provision is to be accepted, at least these two things must be there. The liability to pay in kind must be confined to the villages where the land is situate and the price must be determined with reference to the time when the breach or the failure of the tenant to pay in kind takes place or with reference to the time when the rent falls due. Otherwise, it is capable of immense mischief.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால், இரண்டாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஷாஸன் லிட்டில்ட் வேண்டியது என்பதுதான். ஷரா வருமாறு :

“ Provided that before admitting or inquiring into an application made by a cultivating tenant for remission of fair rent under this section, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.”

சாதாரணமாக ஆறு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் குடியானவனை நஷ்டம் வந்திருக்கும் பொழுது கோர்ட்டில் பொசிட் கட்டி வஜாவுக்கு மனு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நடைமுறையிலே அனுபவ சாத்தியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நெல்லை அறுவடை செய்துவிட்டு மனு போட்டால் செல்லாது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் ஒப்புக்கொண்ட குத்தகைத் தொகையை முன்கூட்டியே கோர்ட்டில் கட்டவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிப்பது பெருவாரியான குடியானவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். களத்தில் நேரிடையாக கண்டுமுதலை பிரித்துக்கொள்ளுவது போன்ற நிபந்தனையைப் போட்டால் அதை ஒத்துக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் விவசாயி வஜாவுக்கு மனுப்போடும் முன்பு அட்வான்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது நடைமுறையிலே அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்தாலும் வஜா கிடையாது என்று சொல்லுவதைப் போல் தான் ஆகும். இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM : இந்த ஷரத்தின் இரண்டாவது பிரிவுக்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுக்கிறேன்—

“ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

‘ (2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.’ ”

என்பது என்னுடைய திருத்தம். அசல் பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பது என்ன வென்றால், குறைந்த பட்சம் 25 சத விதத்துக்கு மேல் வளைச்சலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால்தான், நிலச்சுவரீன்தார் குத்தகையில் ஒரு பங்கை வஜா செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்பதுதான். அதற்குக் குறைந்த அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட அவன் ஒத்துக்கொண்ட குத்தகையை கொடுக்கவேண்டும். இது மிகவும் விவசாயிக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : With your permission, Sir, I wish to say that it is the wish of the House that we can sit in the afternoon from 3-30 to 5 p.m.

MR. SPEAKER : The House will, after adjourning at 1 o'clock re-assemble at 3-30 p.m. and will sit till 5 p.m.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த மாதிரி ஒரு நிபந்தனை போட்டால் உழவர்களுக்கு, கிடைக்கக்கூடிய வாரம் குறைந்துவிடும். இயற்கையின் செயலால், அதாவது புயல், வெள்ளம் போன்ற காரணத்தினால் விளைச்சலுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டால், வாரத்தைக் கோர்ட்டு குறைத்து நிர்ணயிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு குத்தகை மாற்றப்படமாட்டாது. அதிலே எப்பொழுதாவது 25 சதவிதத்துக்குக்கீழ் நஷ்டம் வந்தாலும் குத்தகை குறைக்கப்படமாட்டாது என்ற நிலைமை இருப்பதால், விவசாயிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய 60 சதவித வாரம் உண்மையிலேயே 25 சதவிதத்துக்குக் கீழ் நஷ்டம் வந்தால், 40 சதவிதத்துக்குக் குறைந்துவிடும். அப்படியில்லாமல் இந்த சங்கடமான நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு, கண்டுமுதலில் ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டால் விவசாயி கோர்ட்டுக்கு மனு செய்து கொள்ளலாம், அந்த மனுவை விசாரணை செய்து உண்மையாகவே கண்டுமுதலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் விவசாயி அந்த அளவுக்குக் குத்தகையை குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்ற சலபமான விதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் விவசாயிக்கு நன்மை ஏற்படும்.

குறைந்தபட்சம் 25 சதவிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், 25 சதவிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா குறைவாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று நிர்ணயிப்பதில் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படும். விவசாயி 25 சதவிதத்துக்கு மேல் குறைந்திருக்கிறது என்பான், மிராசதார் 25 சதவிதத்துக்குப் பட்டுதான் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பான். இந்த நஷ்டத்தை கணக்கிடுவதில் ஐந்து சதவிதம் முன்பின் கணக்கில் தவறுகள் ஏற்படலாம். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விவசாயியின் சக்திக்கு மீறிய காரணத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் கோர்ட்டுக்கு மனு செய்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. நான்கு வருஷங்களாக அது அமுலில் இருக்கிறது. விவசாயி அதற்காக நினைத்த மாதிரித்தில் கோர்ட்டுக்கு போய்விடமாட்டான். கோர்ட்டுக்குப் போவதில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மனுவுக்கு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும். கிராமத்திலிருந்து தஞ்சாவூர், சும்பகோணம் போன்று headquarters-க்கு போய்வர வேண்டிய செலவு இருக்கிறது. மனுப்போடுவதற்கு

26th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

முதலில் ரூ. 20, 30 செலவாகும். ஆகையால் மனுப்போடும் முன்பு விவசாயி அதில் வரக்கூடிய லாபத்தைக் கருதித்தான் மனுப்போடுவான். விவசாயி அவசியமாக கோர்ட்டுக்கு மனுப்போடுவான் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அவனுக்கும் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் இருப்பதைப்போல் ஒரு விதியை இதிலும் சேர்க்கவேண்டும், அப்படிச்செய்தால் அது விவசாயிக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அர்களே, 12-20 நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பழக்கம் என்னவென்றால், p.m. சாதாரணமாக விவசாயிக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால், மிராசதார்கள் அதைக் கருதி குத்தகையை குறைத்து வாங்கிக் கொள்வது வழக்கம். அநேக மிராசதார்கள் குத்தகைக்காரர்கள் அங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுடைய குடும்ப செலவைக்கூட ஏற்றுக்கொள்வது வழக்கம். அப்படியிருப்போழுது சர்க்காரே முன்வந்து குத்தகை விவசாயிக்கு 20 சதவிகித நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், பரவாயில்லை. ஆனால் மிராசதார் முழுக் குத்தகையையும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருத்தமல்ல. நடைமுறையில் இருக்கும் பழக்கத்தை அனுசரித்து, விவசாயிக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால், மிராசதார் வெள்ளாண்மைக்குத் தகுந்த குறைந்த குத்தகையை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். 25 சதவிகிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம், ஏற்பட்டால் தான் குத்தகைக் குறைக்கப்படுமென்று சொல்லுவது குத்தகை விவசாயியை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை சர்க்காரே சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால் 25 சதவிகிதம் என்பதை எடுத்துவிட்டு, எவ்வளவு வெள்ளாண்மையோ அதைத்தான் இருவரும் பங்கு பிரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I would request the Government to reconsider this provision relating to cases of failure of crop. The corresponding provision in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act is as follows :—

“ Where the tenancy provides for any rent and not for the sharing of the actual produce raised, an application may be made by a tenant under this sub-section for the remission of the whole or any portion of the rent payable by him, where there has been a total or partial failure of crops in any year due to causes beyond the control of the tenant; and the Conciliation Officer may, on such application, order such remission of rent as he may consider just in the circumstances of the case.”

Under this provision, when there is a total or partial failure of crop, the tenant places his case before the Conciliation Officer even before the harvest, and the Conciliation Officer straightaway passes orders. Therefore it becomes easy. But in this Bill an entirely different procedure is suggested. The tenant harvests the crop and makes his application for remission after the harvest. On his application, the Rent Court may order the deposit of the whole or a portion of the rent. All these difficulties are there. The provision in the Tanjore Act quoted above was made in 1952. It has been in force for the last four years; it has not given rise to any difficulty and it has been found to be working all right. Therefore

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

that provision can be substituted. All that we are interested in seeing is that the actual extent of failure must be ascertained and the tenant given a just remission.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulty arises because here there is provision for fixation of fair rent and the fair rent once fixed shall normally prevail for five years. Therefore ordinarily the tenant will have to pay to his landlord the fair rent, whether he gets a bumper crop or a slightly lesser crop. It is not as if the tenant is eligible for remission for every fluctuation; he will be eligible only where the extent of failure is more than 25 per cent, and even then he will be entitled to only a proportionate remission and not to the remission of the entire rent. If there is no agreement between the landlord and tenant as to the extent of failure of crop, the tenant will have to go to the Rent Court. While an estimate of the extent of failure can be made at any time, the actual extent of failure can be known only after the harvest. Therefore we say that let the tenant pay the admitted rent and we shall enquire into the extent of failure after the harvest. We have given discretion to the Court to order the payment of only the admitted rent where the harvest has already been done and where the rent has become due. Certainly no Court will insist upon the payment of rent where the crop has not been harvested and rent has not become due. In the Bill as introduced, there was a different provision. But we changed it in the Select Committee giving discretion to the Court with regard to asking the tenant to deposit the admitted amount. The provision says that 'the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.'

The provision in the Tanjore Act will not be applicable here, because here we have got a provision for the fixation of fair rent and a provision for remission of rent only where the extent of failure is more than 25 per cent. All this was considered in the Select Committee, and to avoid all difficulties, we have given discretion to the Court. I do not think we need go further than that. This provision is likely to work well. If there are difficulties, it is for us to consider at a later stage whether any amendments are necessary.

*** SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister clarify why the ground for remission is restricted to only adverse seasonal conditions and not generally for any default of the landholder or to causes beyond the control of the tenant? For instance, it is provided that the landholder has to keep the tank, etc., in repair, and if he does not repair, there may be a failure of crop.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No such conditions arise. If it is a kudimaramath work, the landowner has to carry out the work. If he does not carry it out, the Government carry it out and recovers the cost from him. The tenant has almost become the owner of the land subject only to the payment of fair rent.

26th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : First of all I would like to clear the misapprehension in the mind of the Hon. the Minister for Finance that the provision in the Tanjore Act bears no analogy to the present case. Under that provision, where the tenancy provides for the sharing of the actual produce raised, this question does not arise. The produce is shared straightaway on the threshing floor. But there are cases under the Tanjore Act where there is no sharing of the produce and where there is a fixed rent which is determined taking into account the produce during the preceding three years. Therefore such a provision has been made. Under the provisions that are now sought to be made, it will not be possible for the tenant to go to the court before the harvest. Generally the tenants are at a disadvantageous position when they go to the court after harvest. This is what we have seen. It can be provided specifically that the tenant can go to the court. The Tanjore Act gives option to the tenant to go to the court at any time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Even now we have not stated that the tenant cannot go to the court.

SRI P. RAMAMURTHI : There must be a proper amendment to the effect. Sub-clause (2) of clause 5 reads—

“ Whenever adverse seasonal conditions result in the reduction of the gross produce from any particular crop to the extent of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from his cultivating tenant in respect of that land for that period :—

‘ Provided that before admitting or inquiring into an application made by a cultivating tenant for remission of fair rent under this section, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.’ ”

The point for consideration is, where they have found that a certain provision is working all right, why should this Government want to make a new experiment? Where is the necessity? This is what I do not understand. The provision in the Tanjore Act has been working all right for four years? Why change that now? The Government can straightway take out the provision from that Act and incorporate it here.

SRI S. RAMALINGAM : நிலத்தில் நெல் விலையும்போது வாரத தொகைக்கு நெல்லாகக் கேட்டுவாங்கும் உரிமை நிலச்சுவான்தாருக்கு இருக்கிறது. இதனால் கஷ்டம் வரும். இப்பொழுது நெல்லாக கொடுப்பது என்று சொன்னால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும்போது கோர்ட்டில் அந்த நெல் முட்டைகளைக் கொண்டுபோய் அடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும். அப்படி அடுக்கினால் கோர்ட்டில் நெல் முட்டைதான் இருக்குமேதவிர மற்ற வேலைகளைச் செய்யமுடியாது. இந்த மாதிரி கஷ்டமெல்லாம் வரும். மேலும் விலைக்கு நெல்வாங்கி அத்தொகையை குத்தகைக் காரரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் இதைப்போன்று பல கஷ்டங்கள் வரவேண்டாம். அதனால் இந்தப் பகுதியை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[26th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All that will be taken into consideration. That is why discretion is given to the court.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, my amendments (Nos. 25 and 26) relate to the option to be exercised by the tenant in the payment of rent. Now, exercising option means, payment of rent itself. The provision here says that the option should be exercised within a particular time-limit, that is, within three months of the coming into force of this Act or within three months of the coming into force of the tenancy agreement. Exercising option is tantamount to paying the stipulated rent. Within three months of the coming into force of the Act or within three months of the coming into force of the tenancy agreement, no sharing would be possible in certain cases. Harvest may not be possible at that time. Suppose the harvest will have to be made only subsequent to the three months stipulated. Within these three months, he can only intimate his option, his intention to exercise his option to pay rent in a particular manner. He cannot, therefore, be said to exercise his option when he is not paying the rent at that point of time. There is a distinction between exercising option and intimating the landlord one's intention to exercise one's option in a particular way. Intention to exercise the option is one thing and exercising the option itself is another. Exercising the option is tantamount to payment of rent itself. But the intention to exercise the option means intimating one's intention that one would pay a particular year's rent in such and such a manner. One can say, 'shall pay half in cash and half in kind'. Here in the clause under consideration it is said that he should exercise his option within three months. Within three months, a particular crop may not come up for harvest. In such a case, exercising the option within that period may have no meaning. When the crop itself cannot be harvested within three months, the tenant also cannot exercise his option, because he cannot pay the rent within three months, i.e., before the crop can be harvested. Suppose a tenancy agreement is entered into four months ahead of the sowing season; how is the tenant to exercise his option within three months? There will be no sowing within three months and no crop also can be harvested within that period. So one should not forget there is a distinction between exercising one's option and intimating one's intention to exercise one's option in a particular manner. It is to point out this difference that I have moved my amendments. My first amendment says—

"In the first proviso to sub-clause (1), after the words 'Provided that the option shall be exercised' occurring in line 14, insert the words 'or intimated in writing to the landowner as the case may be'."

My second amendment is to the same effect. It says—

"In the second proviso to sub-clause (1), after the words 'the option once exercised' occurring in line 23, insert the words 'or intimated as above'."

12.30
p.m.

26th September 1956] [P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

After intimation has been given of the tenant's intention to exercise his option in a particular way, no change can be effected under the terms of the tenancy.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, at the outset, with your permission, I would like to move that in my amendment to sub-clause (1) of clause 5, the second sentence be omitted. Now the amendment will read thus—

“ Provided further that where the crop raised is paddy, the landowner shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind.”

I also move, Sir, that in the proviso to sub-clause (2) of clause 5, the words ‘ which has become due ’ be added at the end.

Sir, Sri Krishnaswamy Ayyangar wants to insert the words ‘ or intimated in writing to the landowner as the case may be ’ in the first proviso to sub-clause (1), after the words ‘ Provided that the option shall be exercised ’. If his real object is ‘ to be achieved, instead of saying ‘ or ’, he must say ‘ and ’. But he has said quite the opposite of it. How is the landowner to know that the tenant has exercised his option or not? If this is to be known, it must be stated that the landowner must be intimated. I had a discussion in the matter, and I found that it was better to omit this addition. Either we must change ‘ or ’ into ‘ and ’ and accept the amendment or totally not accept the amendment. The balance of convenience seems to be to totally oppose the amendment, because there is ample scope to understand the option of the landowner. With regard to the amendment moved by the hon. Member Sri Balakrishnan he refers to locality, absence of contract and custom, etc. All these will give rise to difficulties. It will be difficult to determine what is the custom of the particular locality. That is why I am not accepting that amendment. 12-40
p.m.

Then, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup wants that the place of payment should be specified. There is no difficulty as regards sharing of the crop in kind. It is usually done on the threshing floor. If as suggested by him the words ‘ in that village ’ are added, that itself will be ambiguous. The question ‘ what part of the village ’ and such other questions will arise. Generally it is well known where this harvesting and sharing takes place. The mere mention of the words ‘ in that village ’ won't do unless you further particularise the exact place. I know in certain cases the produce is taken outside the village because there may not be a threshing floor there. In such cases this will lead to difficulties. So the amendment is not acceptable. The other amendment is not necessary, since we have taken all the factors into account.

So, Sir, I am not in position to accept any of the amendments moved.

MR. SPEAKER : I will now put the amendments to the vote of the House.

Amendment No. (i).

[26th September 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : I am withdrawing my amendment, namely—

“ For sub-clause (1) *substitute* the following :—

‘ (1) The fair rent in respect of any land may be paid either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind, in accordance with the terms of the contract between the landowner and the cultivating tenant in the absence of such a contract, the fair rent may be paid in accordance with the custom of the locality, and in the absence of both contract and custom, in such manner as the cultivating tenant may feel convenient; but the option once exercised shall not be changed except by mutual agreement.’ ”

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Manjaya Shetty is not in his place. His amendment No. (ii) is deemed to have been withdrawn.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I am withdrawing my amendments Nos. (iii) and (iv), namely—

“ In the first proviso to sub-clause (1), *after* the words ‘ provided that the option shall be exercised ’ occurring in line 14, *insert* the words ‘ or intimated in writing to the landowner as the case may be ’.”

In the second proviso to sub-clause (1), *after* the words ‘ the option once exercised ’ occurring in line 23, *insert* the words ‘ or intimated as above ’.”

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For sub-clause (2) *substitute* the following :—

‘ (2) Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period.’ ”

The amendment was put and lost.

SRI S. RAMALINGAM : I am withdrawing the amendment, namely—

“ For the existing sub-clause (2), *substitute* the following :—

‘ (2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.’ ”

The amendment was, by leave, withdrawn.

Amendment No. (vii) was deemed withdrawn.

26th September 1956]

SRI C. KANDASAMY : I am also withdrawing the amendment, namely,—

“ In sub-clause (2), *omit* the proviso.”

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In amendment No. (ix), *after* the word ‘ kind ’ occurring in line 5, *add* the words ‘ in that village ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In amendment No. 56, *for* the words at the end ‘ amount he had to spend for such purchase ’, *substitute* the words ‘ calculated at the prevailing price of paddy when the rent is payable ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Now I will put the Government amendments to the vote of the House. The question is—

“ In clause 5, to sub-clause (1), *add* the following further proviso, namely :—

‘ Provided further that where the crop raised is paddy, the landholder shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind.’ ” 12-45 P.m.

The other portions are to be left out.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In the last proviso to clause 5, *after* the words ‘ admitted rent ’ *add* the words ‘ which has become due ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குத்தகையை ஐந்து வருஷத்துக்கு என்று ஒத்துக்கொண்டால் அது ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நாலாவது க்ளாசில் வெள்ளாளமையில் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அப்படி நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதன் படி ஐந்து வருஷங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். சில சமயங்களில் வெள்ளாளம் அதிகமாக இருக்கலாம், சில சமயங்களில் வெள்ளாளம் குறைவாக இருக்கலாம். அதனால் விதிதாச்சாரப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு அது இருக்கும் என்று

[Sri P. G. Karuthiruman]

[26th September 1956]

விதி செய்யக்கூடாது. அது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது. இதை ஆலோசனை செய்து அந்தந்த வருஷ வெள்ளாமைக்குத் தக்கவாறு வாரத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பகுதியில் ஒரு விதமான வெள்ளாமை இருக்கும். மற்ற பகுதியில் வேறு விதமாக வெள்ளாமை இருக்கும். ஆகவே இரண்டுவித வெள்ளாமை ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுவதில் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரே மாதிரியாக அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. ஒவ்வொரு தடவையும் அதைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் பல விதங்களில் மாறுதல் ஏற்படுவது போல் ஆகும். அப்படி ஏற்படக்கூடிய விவகாரங்களை தீர்த்துக்கொள்வதாக இருந்தால் ஒவ்வொரு வருஷமும் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியதாகத் தான் ஏற்படும். அப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் கோர்ட்டுக்குப் போவது முடியாது காரியம். அதனால் தான் ஐந்து வருஷங்களுக்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கும் அடிக்கடி கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடிய சிரமம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இவ்விதம் ஐந்து வருஷங்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி செலெக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து அதன்படியே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இதில் மாறுதல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே— செலெக்ட் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினர் இதை பத்து வருஷங்களாக மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு வருஷமாக சொல்லிக் கொண்டே போனால் அதற்கு முடிவு இருக்காது. எல்லோரும் சொல்வதை கேட்டுத்தான் இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். யோசனை செய்து தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வருஷமும் கச்சேரியில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது என்று யோசனை செய்து இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 7 do stand part of the Bill.”

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** I move the amendment standing in my name, namely—

“(i) For the words ‘ the sharing shall be done at the usual threshing floor ’ occurring in lines 2-3, substitute the words ‘ the sharing shall be done at the threshing floor on which the threshing took place ’.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** This clause says that the sharing shall be done at the usual threshing floor. A particular harvest might have been threshed at a particular threshing floor. It may be the usual threshing floor. We do not know what that usual threshing floor is to which the crop should be

26th September 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

carried for sharing. My amendment therefore suggests that the sharing shall be done only at the threshing floor on which the threshing takes place.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am very happy to accept the amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For the words ‘ the sharing shall be done at the usual threshing floor ’ occurring in lines 2–3, *substitute* the words ‘ the sharing shall be done at the threshing floor on which the threshing took place ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

12-50
p.m.

“ (i) In sub-clause (2), *omit* the words ‘ whose decision shall be final ’ occurring in line 21.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I also move the following amendment which stands in my name :—

“ (ii) *Add* at the end of clause 9, the following as sub-clause (3) :—

‘ (3) The Tribunal shall have all the powers of a Civil Court under Order 46, Rules 1 to 5. The State Government shall support the reference in the High Court and bear its cost.’ ”

SRI N. RATHINA GOUNDER : Sir, I second the amendments.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ (iii) In sub-clause (2) of clause 9, *add* the following at the end, namely :—

‘ Subject to revision, if any, under section 11.’ ”

“ *Re-number* clauses 11 to 17, as clauses 12 to 18, respectively and *insert* the following as clause 11, namely :—

‘ 11. *Revision by High Court.*—The Rent Tribunal shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.’ ”

MR. SPEAKER : The new clause and the amendments are before the House for discussion.

[26th September 1956]

* SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, my amendment to clause 9 reads as follows :—

“ In sub-clause (2), *omit* the words ‘ whose decision shall be final ’ occurring in line 21.”

The Government have thought fit to drag a difference of opinion or dispute between the landlord and the tenant to a Rent Court and then to the Rent Tribunal. My feeling is that the party concerned should be allowed to go, if necessary, to the last final authority as the High Court or the Supreme Court.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Such a provision is made in the Government amendment.

SRI V. BALAKRISHNAN : Then I must not carry coal to New Castle. Sir, I stop. Sir, then I will withdraw my amendment.

The amendments of Sri V. Balakrishnan [Nos. (i) and (ii)] were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Now I am going to put the Government amendment [No. (iii)] to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (2) of clause 9, *add* the following at the end, namely :—

‘ Subject to revision, if any, under section 11 ’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I may bring to the notice of the Hon. Minister that the next amendment relating to revision by High Court should go to clause 11 and not to clause 9.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Clause 11 refers to the publication of price lists.

MR. SPEAKER : So, the Hon. Minister thinks that this is the proper clause under which it should come.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I should think so. If any difficulty arises, we shall reopen it later on.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Re-number* clauses 11 to 17 as clauses 12 to 18, respectively and *insert* the following as clause 11, namely :—

‘ 11. *Revision by High Court.*—The Rent Tribunal shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that Section ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 9 as amended was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

26th September 1956]

Clause 12.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ For the words ‘ notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a court ’ occurring in lines 41–43, *substitute* the words ‘ notwithstanding any pre-existing law, custom, usage, agreement, or decree or order of a court to the contrary. ’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are now before the House for discussion.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, this is a verbal amendment. Clause 12 says—

“ The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court. ”

It reads all right in so far as it relates to anything contained in law, or agreement or decree or order of a Court. But we do not say that something is contained in custom or usage. Therefore, to remove that somewhat irreconcilable use of the expression I have suggested ‘ notwithstanding any pre-existing law, custom, usage, agreement, or decree or order of a Court to the contrary. ’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the amendment is meticulous about the wording used in this clause. We have copied this wording from the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. So, it is better to have the same wording, and I oppose the amendment.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was by leave withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ *Re-number* the existing clause as clause 14 (1), and *add* the following as sub-clause (2) :—

‘ (2) Nothing in this Act shall apply to any landholder who owns a total extent of one veli (6 $\frac{2}{3}$ acres) of wet land and who has no other means of livelihood save the income from the lands. ’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are now before the House for discussion.

[26th September 1956]

1 p.m. * SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, this amendment is primarily intended to safeguard and protect helpless widows, hapless widows, friendless widows and widows who are forlorn and forsaken. I know there are friends of widows in this House including my Hon. Friend the Finance Minister. But when the time comes to make provision for protecting them many of them back out and do not support them. In our country widows have been consigned to a peculiar social custom by which they cannot have any of the good means of existence. It is only in a very few cases these widows have been left behind a few acres of land by their good husbands or by their obliging fathers-in-law or mothers-in-law. When the Congress Party is very careful to see that political rights of women are protected and that they are given representation in Legislatures, etc., I see no reason why special rights are not created to enable them to eke out their livelihood out of the earnings from land and to go about in society with full satisfaction. Therefore, Sir, I am proposing this particular amendment to see that particular protection is given to widows, for the acceptance of the charitable and chivalrous minded Hon. Revenue Minister.

SRI P. RAMAMURTHI : I am glad, Sir, that the question of giving protection to widows had been raised on the floor of the House. But I would respectfully submit to the hon. Member Sri V. Balakrishnan that when we seek to provide protection to helpless and hapless widows we should think of other sections of the people also and not only think of giving protection to widows. It is certainly the responsibility of the society to see that protection is given to them but that should not be done at the cost of other sections of the people. This Bill is specially intended for protecting the rights of the tenants and the very purpose of the Bill would be defeated if the provisions in the Bill are altered in the name of giving protection to widows. I would respectfully submit that this is not appropriate time to deal with the question of giving protection to widows and therefore I plead that the amendment should be dropped.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am afraid the hon. Member from Pudukkottai is only paying lip service to widows because he is not, by his amendment providing any protection to widows. What he wants is that small landowners owning $6\frac{2}{3}$ acres of wet land should be exempted from the provision of this Bill, and there is no mention therein about widows. It is not as if all the widows own only $6\frac{2}{3}$ acres of land each. There are rich widows who own more than $6\frac{2}{3}$ acres. I do not think that protection can be provided to widows through the amendment moved by the hon. Member and I am sorry he has not properly drafted the amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : The amendment means not that all the widows own $6\frac{2}{3}$ acres but that all those people who are owning $6\frac{2}{3}$ acres and less happen to be widows.

26th September 1956]

* SRI V. BALAKRISHNAN : The hon. Leader of the Opposition has got a particular season when widows should be dealt with. I would be well advised not to go against his good wishes and embarrass other members of this House.

SRI P. RAMAMURTHI : I stated that only at the appropriate time we should deal with them.

* SRI V. BALAKRISHNAN : I am withdrawing my amendment.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave, withdrawn.

Clause 14 was put and carried.

Clauses 15, 16 and 17 were put and carried.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again this afternoon at 3-30 p.m.

The House then adjourned.

(After lunch—3-30 p.m.)

Clause 4.

MR. SPEAKER : The Motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the amendment standing in my name—

“ (i) For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. What is Fair Rent—Fair rent shall be the customary rent for the land subject to a reduction of $12\frac{1}{2}$ per cent of the same.

Explanation I.—In the case of land newly brought under cultivation or brought under improved or fresh irrigation, fair rent shall be the customary rent for similar land in the locality.

Explanation II.—In every harvest, the landowner shall be entitled to $1/5$ th of the straw or stalk of all the crops.’ ”

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move the amendment standing in my name—

“ (ii) For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. What is Fair Rent—(1) The fair rent shall be

(i) in the case of wet land, $33\frac{3}{4}$ per cent of the normal gross produce;

(ii) in the case of wet land where the irrigation is supplemented by lifting water 30 per cent of the normal gross produce or its value in money;

[Sri S. Ramalingam] [26th September 1956]

(iii) in the case of garden land, 25 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iv) in the case of garden land, 20 per cent of the normal gross produce or its value in money.

Explanation.—(1) The cultivating tenant shall be entitled to all the catch crop that is raised by him and the straw and the stalk of all the crops.

(2) Where the contract of tenancy provides for payment of a rent lower than the fair rent payable under the above provisions, the contract rent alone shall be payable."

SRI C. KANDASAMY : I second the above amendment.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" (iii) For sub-clause (1) (i), *substitute* the following :—

' (i) in the case of wet land under a first class irrigation source, 55 per cent of the normal gross produce or its value in money and in the case of wet land under an irrigation source of second class and below, 45 per cent of the normal gross produce or its value in money. The class of the irrigation source shall be determined with reference to the prevailing settlement registers for the village and in the event of dispute, the matter will be decided by the District Collector, whose decision shall be final.' "

SRI N. K. PALANISAMY : I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendment No. 15 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" (iv) At the end of sub-clause (1) (i), *add* the following proviso :—

' Provided that the landowner and the tenant may agree to the sharing of the actual produce, after deducting all harvesting charges, in the above proportion.' "

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendment No. 17 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the amendment standing in my name—

" (v) In the Explanation to sub-clause (1), for the words ' one-fifth ' occurring in line 40, *substitute* the word ' customary headloads '."

26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move—

“(vi) In the Explanation to sub-clause (1), *add* the following at the end :—

‘ if catch crop is grown the entire produce belongs to the cultivating tenant.’ ”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the amendment standing in my name—

“(vii) *Delete* the Explanation to sub-clause (1).”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“(viii) In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) shall be deleted and in item (iii) for the words ‘ garden land ’, the words ‘ any other class of land ’ shall be substituted.”

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, there are some more amendments standing in my name. I shall move them. I beg to move—

“(ix) In sub-clause (2), *for* the existing proviso, *substitute* the following :—

‘ Provided that the maintenance charges are borne by the cultivating tenant and the landowner equally and the landowner shall bear the charges for repairing the pumpsets. The installation of a pumpset shall be at the option of the tenant.’ ”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendments Nos. 18 to 21 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the amendment standing in my name—

“(x) *Add* the following proviso to sub-clause (3) :—

‘ Provided that in the Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district, the landowner shall be entitled to recover from the tenant paying rent in cash to the landowner the difference between the land assessment rates paid by the landowner to the former Pudukkottai State Government and the present Madras State Government, if such difference is the result of increased taxation to the landowner after merger of Pudukkottai State with Madras State and where the payable rent in cash by the tenant is lower than the fair rent payable under sub-section (4) of this Act.’ ”

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the above amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. K. Palanisamy will move his other amendment also.

[26th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“(xi) Add the following as new sub-clause (4) :—

‘ (4) (i) If a tenant has planted or plants any trees on any land leased to him, he shall be entitled to the produce and the wood of such trees during the continuance of his tenancy and shall on the termination of his tenancy be entitled to such compensation for the said trees as may be determined by the Rent Court.

(ii) If a tenant has raised a hut or a construction on any land leased to him, he shall be entitled for such compensation as may be determined by the Rent Court.’ ”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I move the following to the Government amendment No. 55 :—

“(x) Substitute the following amendment No. (viii) :—

‘ In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) for the figures “ 25 ”, the figures “ 30 ” shall be substituted.’ ”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : Clause 4 and the amendments are for discussion now.

3-38 p.m. SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உண்மையாகவே நம் மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் சப் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து ஒரு யதாஸ்தும் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த யதாஸ்தில் கூட தட்டோ, வைக்கோலோ கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வார் பலர். அதைப்போலவே இங்கும் நாம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது வைக்கோலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னதாக இப்படிப்பட்ட விதி இல்லை. ஆனால் செலெக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்ற பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒரு விதியைக் கொண்டுவந்து புகுத்திடுகிறார்கள். நிலச்சுவாந்தார்களுடைய நிர்வாகத்தின் காரணமாகத் தான் இப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி இன்னும் பல தோட்டக்காலை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி பயிர்களில் தானியங்கள் அறுவடையான பிறகு வைக்கோல் முதலியவைகளை குத்தகை விவசாயிகள் தங்கள் மாடு கூன்றகளுக்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் குத்தகை போக மிச்சமாவது. அப்படி வைக்கோல்களையும் தட்டைகளையும் எதற்காக பங்கெடுத்துக் கொள்வது என்றால் அவைகள் ஆடு மாடுகளுக்கு பிரயோசனப்படக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் விவசாயிகள் தங்களுடைய சொந்தக் செலவில் வைக்கோல் தட்டை முதலியவைகள் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். அது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு என்று பயிரிட்ட பின் எல்லாவற்றையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்வது என்ற வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது வைக்கோலின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போலவே தான் ஹைதராபாத்தில் இயற்றிய சட்டத்தில் இருக்கிறது. மலபார் டென்ஷன் சட்டத்திலும் வைக்கோல் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துதான் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இதிலும் இருக்க வேண்டும் என்றும் அதற்காகவே இந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

26th September 1956]

[Sri N. K. Palanisamy]

அடுத்தப்பட்டியாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்கு வாரம் நிரண்யிக்கப்பட்டு ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஐந்து வருஷங்களில் விவசாயிகள் அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்தத் கட்டடங்களின் கதி என்னவாகிறது என்பது தெரியவில்லை. அதற்கு ஏதானும் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்றதைப்பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. மற்றும் அவர்களுடைய இடங்களில் மரம் முதலியவைகளை வைத்து பயிரிட்டிருக்கலாம். அவைகளின் கதி என்னவாகும் என்பதும் தெரியவில்லை. அத்துடன் இந்த மரங்கள் ஒருக்கால் பழம் தரக்கூடிய மரங்களாக இருந்தால் அந்தப் பழங்களை யார் அனுபவிக்கிறது என்பதற்கும் ஒரு விதியும் செய்யவில்லை. இவைகளுக்கெல்லாம் வழி செய்வதற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Speaker, Sir, I have given 3-40
notice of four amendments to this clause. I shall confine myself p.m.
to the amendment which proposes the addition of a proviso to sub-clause (3). I give advance intimation to the Hon. Minister that I propose to seek the leave of the House for withdrawing my other amendments. With regard to this particular amendment, I have given evidence before the Joint Select Committee at Ootacamund. They promised to examine the points I raised. But unfortunately they did not examine and therefore I am put to the necessity of moving this amendment. I have said all that I have to say before the Committee and my views are recorded on page 33 of the Report and Proceedings of the Joint Select Committee.

Before the merger of the former Pudukkottai State with the Madras State, the landowners there were paying to the Pudukkottai State Government a very low land tax. On that basis, they have been collecting a very low rent from their tenants. But on account of the merger, they have to pay nearly a 200 to 300 per cent increase in land tax to the Madras Government, while they are expected to get from the tenants the same pittance of rent. I think this is unfair. The Government are only helping the landlords to be fleeced on both sides. Therefore it is that I have proposed in my amendment that the landowners of the former Pudukkottai State shall be entitled to recover from the tenant the difference between the land assessment rates paid by them to the former Pudukkottai State Government and the present Madras Government.

If my desire to have this amendment incorporated in the Bill is likely to bring about confusion in other areas and delay the passage of the Bill, I am quite willing to withdraw the amendment. I want that this Bill should go through with as little disturbance as possible, because it is in the interest of the tenant, the landowner and food production. I hope that some way will be devised either by making a provision in the rules or by some other means to mete out natural justice to the landowners in the former Pudukkottai State who have been very badly affected by having to pay a considerably increased land tax.

[26th September 1956]

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலேயே இந்த ஷரத்துதான் மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயிகள் எவ்வளவு வாரம் நிலச்சுவர்ந்தார்கள்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஷரத்து இது. இது ரொம்பவும் முக்கியமான ஷரத்து இந்த மசோதாவிலேயே. இந்த கடைசி சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் இதற்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 60-40 என்பதை ஒத்துக்கொண்டு விட்டு, அதாவது நஞ்சை பாகத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டு விட்டு, மாணவாரி புஞ்சை பிரதேசங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வாரத்திற்கு ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி விவசாயி 75 எடுத்துக் கொள்வதென்றும், நிலச்சுவர்ந்தார் 25 எடுத்துக்கொள்வதென்றும் இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதில் எங்களுக்கு ஒருவித ஆட்சேபணை இல்லை. இதை மாற்றுவதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதுதான் எனக்கு புரியவில்லை. புஞ்சை நிலங்களுக்கு மழை டெய்தால்தான் பலன் உண்டு, இல்லா விட்டால் இல்லை. மழை இல்லாத போனால் விவசாயிக்கு தான் கொடுக்கவேண்டிய வாரம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். ஆகவே மாணவாரி புஞ்சை நிலத்திற்கும் ஆற்றுத் தண்ணீர் நம்பி இருக்கிறவர்களுக்கும் ஏன் இவ்வளவு வித்யாசம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மூன்றாவது ஷரத்திற்கும் நாலாவது ஷரத்துக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. புஞ்சை நிலங்களில் வருஷா வருஷம் ஒரேவிதமான பலனை எதிர் பார்ப்பது என்பது முடியாது. ஒரு வருஷத்தில் நல்ல பலன் கிடைத்தால் மறு வருஷத்தில் அப்படியப்பட்ட நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயம் அல்ல. ஆனால் மசோதாப்படி பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வாரத்தை ஒரேவிதமாக ஐந்து வருஷங்களுக்கும் கொடுத்தாகவேண்டும். ஆகவே இப்பொழுதுள்ளதை 25 லிருந்து 33-1/3 என்று உயர்த்துவதில் அர்த்தம் இல்லை. இதனால் ராமனாதபுரம், மதுரை, வட ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த பாதகம் விளைவித்தவர்களாக ஆவோம். அவர்களுக்கு ஒரு அநீதியை நாம் விளைவித்தவர்களாக ஆவோம். ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதி யுள்ளவர்களுக்கும் ஏன் வித்தியாசம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். கட்சி கூட்டத்தில் திடீரென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன் பிறகு இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதுதான் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஜனநாயக வாய்ப்பை மீறுவதாகத்தான் இருக்கிறது. கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சொந்தமாக எந்தவிதமான சட்டம் வேண்டும் மாறலும் கொண்டுவரலாம் என்பதில்லை. மீண்டும் சர்க்கார் இதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் நாம் சட்டம் செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் கச்சை கட்டிக்கொண்டு கிராமம் விடுவார்கள். அதன் பிறகு கிளர்ச்சி செய்வவும் ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இதை சர்க்கார் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். செபெக்ட் கமிட்டியில் 75 என்று போட்டுவிட்டு இப்பொழுது அதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் என்ன? திடீரென்று கட்சிக் கூட்டம் கூட்டி 75 என்பதை 66-2/3 என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? பொது விவாதத்திலேயே இதைப்பற்றி சொல்லி இருந்தால் எங்களுடைய பேச்சு வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு இப்படியப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வருவது சரியல்ல. இந்த திருத்தம் அப்பொழுதே வந்திருந்தால் அதன்படி செய்கிறப்போம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவராமல் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் அறுவடை முடிந்த பிறகு உளுந்து, பயிறு போன்ற தான்யங்களை விதைப்பார்கள். மாடு, ஆடு தின்னாமல் இதைக் காவல் காத்து முற்றியவுடன் அவைகளை பல நாள் பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு பொதுவது வழக்கம். அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது பொறுக்குக் கமிட்டியில் தஞ்சை ஜில்லாவில் உளுந்து பயிர் பிரதான பயிராக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பல இடங்களில்

26th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

இதுவே பிரதான பயிராக இருக்கிறது. ஆகவே இதில் மிராசுதார்களுக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியானால் எந்த எந்த இடங்களில், **catch crop**-பாக இவைகள் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் குடியானவனுக்குத்தான் பூராவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கலாம். அதைவிட்டு விட்டு எல்லா இடங்களிலும் உளுந்து பயிருக்கும் 60, 40 என்கிற விகிதாச்சாரத்தையோ அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கோ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. இது பல பகுதிகளில் உளுந்து பயிர் தெளிக்க வேண்டுமென்ற உற்சாகத்தையே கெடுத்துவிடப்போகிறது. வயலில் தெளித்து, மாடு ஆடுகளிப்பிருந்து கட்டிக்காவல் காத்தால்தானே மிராசுதார் பங்குக்கு வருகிறார் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இனி அவற்றைத் தெளிக்கமாட்டார்கள். அதனால் பருப்பு வகைக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தட்டு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அதேபோலத்தான் வைக்கோல் விஷயம். சில இடங்களில் இவ்வளவு தலைச் சமை கொடுப்பது என்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கொஞ்சம்கூடக் கொடுப்பதில்லை. இன்றைக்கு சகட்டு மெனிக் கு வைக்கோலிலும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இது இப்பொழுது இருக்கும் பழக்கத்தைவிட அதிகம் எனப் பலயிடங்களில் விசாரித்ததிவிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகவே இப்படிச் செய்வதை விட வைக்கோல் தட்டை கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தால் இந்தப் பழக்கத்தை ஒட்டிக்கொடுக்கலாம் எனச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் தற்போது எந்த இடத்திலாவது ஐந்தில் ஒரு பங்கைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தால் அந்த இடத்தில் சட்டப்படி அல்லது பழக்கப்படி கொடுப்பதில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லலாம். அதுதான் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தோட்டக்கால் பகுதிகளில் மிராசுதார்கள் பம்பு செட்டு வைத்துப் பாசனத்திற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் அதற்கு ஆகும் தின்புடிச் செலவை நிலச்சார்புடியாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஒரு விதி இருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதியானது. என்னை முதலிய வற்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகும்? நிலக்காரர்களுக்கு அதிகமாக வாரம் கொடுப்பது போலச் செய்துவிட்டு இந்தச் செலவு பூராவையும் விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் செலவு போக அவனுக்கு எவ்வளவு மிஞ்சும் எனப் பார்க்கவேண்டும். பல இடங்களில் விசாரிக்கும்போது இது பெரும்பாலான விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் எனச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதில் ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை மிராசுதார்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரியாக ஓரளவுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்காக சில திருத்தங்களைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, apart from the fact that the amendment tabled by Mr. Balakrishnan complicates matters, I do not see how it arises in respect of a particular area. It may be that formerly the land revenue in Pudukkottai was very low and this Government have increased it. But as compared with the other areas of this State, the former Pudukkottai State is treated equally and impartially. If, in consideration of the old low land revenue, landowners in Pudukkottai were collecting only a small rent, by virtue of this Fair Rent Bill, they will be entitled to collect more rent. I am aware that there is a clause in this Bill which states that if the contract rent is less, the tenant will be liable to pay only that rent. But it must be remembered that this will be only during the period of the existence of the contract.

3-49
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup]

[26th September 1956]

Now there will be very few leases which, in this part of the State, have a particular period fixed. If the leases are from year to year, then the contract will be binding only during that particular year. If they are for two years, they will be in force for two years. Therefore, the hardship, if any, that will be suffered by the landowners of Pudukottai will only be for the first year, unless it is proved that there are a large number of leases running for periods of 12, 15 or 20 years. Of course, if there are cases where the fair rent is below the charges that have to be paid to the Government, that will be a general question affecting all lands. I do not know whether there are such cases. Therefore, my submission is that no special provision need be made (and no reason has so far been given) for treating that portion of the State with any partiality or differentiation.

Then, Sir, as regards the other categories of rent and the amendment to the table given by the hon. Leader of the Opposition, it was claimed that the rate of rent, being a very live and fundamental question, should be considered by a Select Committee (which in this case was a Joint Select Committee consisting predominantly of Congressmen). The Joint Select Committee had fixed the rent at a particular rate, and now that rate is sought to be changed to affect the tenant adversely. This is in striking contrast to the history of the Malabar Tenancy legislation where, even after the Joint Select Committee had made its recommendation, the Hon. Chief Minister gave valuable concessions regarding occupancy and other rights in favour of the tenants. But now here almost every amendment, major, minor, or verbal, that has been made goes only in favour of the land owning classes. This is strange indeed, especially when these very persons, representing those interests, have given their consent and approval to the report of the Joint Select Committee. We can sense something of election device in this move. It may be said that if the Government are after the elections, the tenants being the largest class, the Government will naturally favour only that class. But the answer is obvious. The Congress bosses know that political equality without economic equality is a myth, and they are determined to exploit to the full that dictum of political history and economy. Otherwise what valid reason is there behind this increase of rent, especially after the Joint Select Committee had made its recommendation. I would like the Hon. the Minister for Revenue to explain to us the position, because this is a fundamental question. We are led to believe that influence is exerted by the land owning classes of this part of the country on the Congress organization here. I need not repeat here my remark which was made formerly that the history of agrarian reform in every State has been in consonance with the influence of the land owning classes on the Congress organization.

3-55
p.m.

SRI P. SELVARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் புஞ்சை சம்பந்தப்பட்டது. முன்பு 25 சத விசிதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை சர்க்கார்

26th September 1956] [Sri P. Selvaraj]

இப்பொழுது 33½ சத விகிதம் என்று செய்கிறார்கள். 25 சத விகிதம் என்றால் மிகவும் குறைவானது எனத் தெரிய வந்ததனால்தான் இப்பொழுது அதைக் கொஞ்சம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது மிக அதிகம் இல்லை. சாகு படிக்காரர்களுக்கு இரண்டு பங்கும், நிலக்காரர்களுக்கு ஒரு பங்கும் என்று தான் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பங்கு சாகுபடிக்குச் செலவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இன்னொரு பங்கை சாகுபடிக்காரர்கள் தங்கள் உழைப்புக்கு ஊதியமாகக் கொள்ளலாம். ஆக இரண்டு பங்கு சாகுபடிக்காரர்களுக்கு வருகிறது. மூன்றாவது பங்கு போட்ட பணத் திற்கும், தன்னுடைய நிலத்தில் வருமானமாகவும் தான் நிலக்காரர்கள் பெறுகிறார்கள். இது சரியான முறை எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் சுக வாழ்வு என்பதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள், உலகத்திற்கே சுகவாழ்வு என்பது முக்கியமான விஷயம். “நாமும் நன்றாக இருக்கவேண்டும், நம்மை அண்டியிருப்பவர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும்” என்ற கொள்கையே சுகவாழ்வு என்பது. அப்படிப் பார்த்தால் நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதோடு குடியானவர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும், நிலக்காரர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்ற மனோபாவத்தோடு சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் சர்க்கார் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கும் விதாசாரம் மிகவும் நியாயமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீண்ட நெடுங்காலமாக விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான நியாய வாரத்தை நிர்ணயிக்கப் போகிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசியாக இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் மூலம் ஏற்கெனவே அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டிருந்த வாரத்தைவிட 5 சதவிதம் தான் அதிகமாகப் பெறும்படியாக சர்க்கார் செய்யப்போகிறார்கள். நான் முன்பு நாற்பது வாரம் என்று கொண்டுவந்தபோது அறுவடைச் செலவு, போரடிச் செலவு எல்லாம் பொதுவாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது போரடிச் செலவு, அறுவடைச் செலவு எல்லாம் சாகுபடியாளரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லி 60 வாரம் என்று நிர்ணயிக்கிறோம். ஆகவே இதற்கு ஆகும் செலவுகளை எல்லாம் கழித்துவிட்டால் முன்பு கொடுத்ததைவிட இப்பொழுது 5 சதவித வாரம்தான் அதிகமாகலாம் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 5 சதவிதவாரத்தை உயர்த்தி விட்டதன் காரணமாக வைக்கோல், உப பயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் நிலக்காரருக்கு ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்வது கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. முன்பு அங்கங்கே நிலக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் வைக்கோல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக நிலக்காரர்கள் வீட்டில் விழுகின்ற மாட்டுச் சாணத்தை முன்பு சாகுபடிக்காரர்கள் உரமாக எடுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தன் வீட்டுக் குப்பை கூளத்தைக்கூட நிலக்காரர்கள் விற்றுக்காசாக்குகிறார்கள். முன்பு சாகுபடிக்காரர்கள் கொடுக்கும் வைக்கோலுக்கும், உரத்திற்கும் கட்டுபடியாயிற்று. இப்பொழுது உரம் கொடுப்பதில்லையாதலால் வைக்கோலும் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதே நியாயமாகும். ஆகவே ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லாமல் முன்புள்ள பழக்கவழக்கங்களைப்படி நடக்கவேண்டுமென்று போட்டால் போதுமானது. உரம் கொடுத்தால் சாகுபடிக்காரன் அவர்கள் வீட்டு மாட்டுக்கு வழக்கம்போல வைக்கோல் கொண்டுபோய் போட்டுவிட்டு வந்துவிடுவான். அதேபோலவே உளுந்து பயிர் சமாசாரமும். அவன் விதை வாங்கித் தெளிக்கிறான். ஒரு வருஷம் விளையும். இன்னொரு வருஷம் விளையாது. விளைந்தால் விளைந்ததில் ஏதாவது கொடுப்பது வழக்கம். இப்பொழுது நிச்சயமாக உளுந்துபயிரிலும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதால் “போட்டு நஷ்டமானால் நிலக்காரர் நஷ்டத்தில் பங்கு கொள்ளமாட்டார். விளைந்தால் மாதிரிப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள வருகிறாரே” என்ற எண்ணத்தில் அவன் எதையும் விளைவிக்காமலேயே இருக்கக் கூடும். இதனால் நிச்சயம் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். ஆகவே வைக்கோல், உப பயிர்கள் இவற்றில் பங்கு

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [26th September 1956]

கொடுக்கவேண்டுமென்று விதி போடக்கூடாது. அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களின்படி நடக்கலாம் எனப் பொதுப்படையாகப் போட்டுவிட்டால் போதும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4 p.m.

SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, this clause being the most important of all the clauses of the Bill, is also, I am sure bristling with lot of practical difficulties. Particularly is it so for the district of South Kanara where the Mulgeni system is in existence and the rent fixed had no bearing to the gross yield. It would indeed be very difficult to assess the total gross yield. If that is done there may not be difficulties in calculating the share of the tenant and the landowner. I am sure what the tenant in South Kanara would like to have is a definite understanding regarding his share. Government must conduct a survey of all the lands because the yield varies from place to place. The yield in the coastal belt area is different from the yield in the interior Malnad areas. The lands also should be properly classified because since the last classification it is quite possible that some of the lands might have been improved or might not have been improved, and the lands themselves might not have been properly classified. Unless these things are done and a simple method is evolved and also a machinery set up to settle the fair rent as expeditiously as possible, though the tenants might have been promised a fairer rent and a fairer share under this Act, they may have to go to courts of law or even to the revenue authorities leaving their work. This may also give rise to lot of irrigation between the landowner and the tenants. I would therefore request the Government to make sure that the machinery that would be brought into existence would be clear in its own mind as to how it should go about its own job.

Under clause 6, provision has been made for the revision or alteration of fair rent only so far as the landowner is concerned for improvements effected by him. I should like to know what happens when the tenant himself improves the land such as the installation of pumpset at his own cost. Would it also be open to him to get the rent reduced as has been provided in the case of wet lands where the irrigation is supplemented by lifting water? The rent in that case is only 35 per cent of the gross produce. This point has to be clarified because in our district if the tenants have not been able to effect more improvements it is because they have not had any interest on the land they were tilling. It is because they were not sure whether they would be continued on the land. Where improvements were made, the landlords were very anxious to get rid of the tenants after the improvements were effected. Even in granting loans to these cultivators I am afraid in South Kanara the real benefit has not gone to the cultivators because the Government insisted that they should give land as security or the landlord should come forward to guarantee the repayment of the loan. After the fair rent is fixed I should like to know whether in future these tenants would be enabled to get governmental assistance to improve their lands giving as security their own share of the crop. If adequate financial assistance is not given to them either through

26th September 1956] [Sri T. Ananta Pai]

co-operative societies or through Governmental agencies in the shape of seed, manure, etc., for the improvement of agriculture, the benefits that would accrue to them by passing this Bill may be only illusory. I would request the Hon. Minister to clarify these points. With these words I have done.

SRI S. THINAKARASWAMY THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாயவார மசோதாவில் நான்காவது ஷரத்து மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதில் வேறு பல முக்கிய பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கு என்ன, நிலக்காரர்கள் அடைகின்ற பல் என்ன என்பதையே இந்த விதிதான் நிர்ணயிக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தியாவில் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மசோதா ஒன்று சென்னை ராஜ்ய சட்டசபையின் நிறைவேற்றப்பட்டுப்போகிறது. இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த தேசத்தில் உழைப்பவனுக்கு விசேஷமான பங்கு கிடைக்கவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் எவ்வித ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இதைப்பற்றி பல தலைவர்கள் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடம் இல்லாமல் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.

4-05
p.m.

உதாரணமாக, பாரதியார் போன்றவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நில உடைமை போன்ற சட்டங்களையும் அமுல் நடத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். நில உடைமை சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக, நிலச்சுவான்தார்கள் ஒருபுறம் இருக்க, குடியானவர்களுக்கு நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து பங்குக் கொடுக்கும்படியான சந்தர்ப்பத்தை நாம் இந்த சட்டத்தின் மூலம் உடைமாக்குகிறோம். இம்மாதிரி சரித்திர பிரசித்திபெற்ற ஒரு விஷயத்தை சென்னை சட்ட சபை சட்டமாக்கப் போகிறது. ஆகையால், இன்று ஒரு முக்கியமான நன்மை என்றே சொல்லுவேன்.

சாதாரணமாக எங்கள் பிராந்தியங்களிலே நடைமுறை வழக்கம் என்ன வென்றால், நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, கடந்த 100 வருஷங்களாக நிலச்சுவான்தார்களுக்கு பாதி, குடியானவர்களுக்கு பாதி என்பதுதான். அப்படி இருக்கும்பொழுது, நஞ்சை நிலங்களுக்கு 40—60 வாரம், புஞ்சை நிலங்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு என்று இப்பொழுது நிர்ணயித்திருப்பது உண்மையிலேயே ஒரு புரட்சிகரமான அம்சமானது. இது குடியானவர்களுக்கு ஒரு அனுகூலமான விஷயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்கு சர்க்காரைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்கு கடைசியேரத்தில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. இந்தத் திருத்தங்களைப்பற்றி சர்க்கார் தங்கள் போக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வஷ்யம் இன்று தெளிவாகத்தெரிகிறது. சட்ட சபையிலே இருக்கக்கூடிய பெரு வாரியான காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஏன்? அவர்கள் நிலைமை சங்கடமாக இருக்கிறது. நிலச்சுவான்தார் பக்கம் சாயவேண்டாம் என்று நேர்மையாக எண்ணும் பல அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சிக் கட்டுப்பாடு அவர்கள் குறுக்கே நிற்கிறது. ஆகவே அவர்கள் எப்படிப் பேசுவது என்று சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். திருத்தத்தை ஆதரித்துப்பேச மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்காது என்று காரணத்தினாலே அவர்கள் மௌனமாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே மற்றொரு சாராரும் இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டும், மிராசுதார்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கட்சிக் கூட்டத்தில் வாதாடியவர்கள் தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, என்ன

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், கட்சிக் கூட்டத்தில் தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியாய்விட்டது, சட்டசபையில் அது பற்றி பேசவேண்டாம் என்று சும்மா இருக்கிறார்கள். சட்ட சபையில் பகிரங்கமாகப் பேசி தாங்கள் நிலச்சுவான்தார்கள் பக்கமாக இருப்பதை எதற்காக காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்து அவர்கள் மெனனம் சாதிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படும்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, பூர்வகுத்திருமன், விவசாயப் பிரச்சினை என்று சொன்னால் முதலில் தான் பேசுகிறார்கள் என்று வரக்கூடியவர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள முன்வராமல் ரொம்ப tactful-ஆக மெனனமாக இருந்துவிட்டார்.

முதலில் இந்த விஷயம் மேமீர் 22-ம் தேதி செலக்ட் கமிட்டியில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. அப்படி நிச்சயம் செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 4 மாதங்கள் ஆகியுள்ளது. இது சம்பந்தமாக செலக்ட் கமிட்டியின் நடவடிக்கையை சபையின் சுவனத்துக்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“The Hon. Sri C. Subramaniam said that taking into consideration all the relevant factors, the Government felt that the fixation of a uniform share of 40 and 60 per cent of the gross produce as between the landlord and tenant was not fair. Therefore, he proposed for the consideration of the Committee, etc., etc. . . .”

அதன் மீது விவாதம் நடந்தது, செலக்ட் கமிட்டியில் உள்ள 26 அங்கத்தினர்களில், 19 அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அது போகட்டும். 19 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் உள்ளிட்ட, இந்த சபையும் மேல் சபையும் சேர்ந்து கூட்டாக நியமித்திருக்கக்கூடிய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த விஷயத்தை நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்த்து, சர்க்கார் தரப்பி விருந்தே இது விஷயமாக கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை பரிசீலனை செய்து ஏகமனதாகப் புகுசை நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரை நிலச்சுவான்தாருக்கு 25 சதவிகிதம் தான் வாரம் என்று நிர்ணயித்தது. அப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சரி, காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில் இருக்கும்படியான அங்கத்தினர்களும் சரி, அல்லது வேறையாரும் சரி, பஞ்சை நிலங்களுக்கு 25 சதவிகிதம் வாரம் நிர்ணயிப்பது தவறு, அநியாயம் என்று சொல்லவில்லை. ஆட்சேபணைக் குறிப்பிலும் யாரும் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. இந்த நிலை இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், ஆதிக்கத்தில் இருக்கும்படியான காங்கிரஸ் கட்சியும், அதன் மந்திரிகளும் கமிட்டியில் சர்க்கார் சார்பாகவும் கட்சி சார்பாகவும் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, என்ன நடந்திருக்கிறது? திடீர் என்று இந்த மசோதா சட்டசபையில் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய தருணத்தில் 24 மணிநேர அவகாசத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டதால், அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டசபையில் புகுத்துவது என்று சொன்னால், இது மெஜாரிட்டி ஆணவத்தையே தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறென்றுமில்லை. “நாங்கள் இன்று மெஜாரிட்டியில் இருக்கிறோம். எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்” என்ற ஆணவத்தில், ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட Commitment-களை, பொறுப்புகளை, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை, அவைகளுக்கு மதிப்பு போய்விடுகிறதே என்று கூட லட்சியம் செய்யாமல் பெரிய மிராசுதாரர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இது ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட பொறுப்பை காங்கிரஸ் கட்சியும் சர்க்காரும் தட்டிக்கழித்து காற்றில் பறக்கவிடும் போக்கைத்தான் நிரூபிக்கிறது என்பதை பகிரங்கமாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : The hon. Leader of the Opposition has agreed to raise the share from 25 to 30 per cent. After all, it is only 33-1/3 per cent which the Government propose in

26th September 1956]

[Sri S. Panchaksharam]

their amendment. This matter has been raised even in the Select Committee and it has been under discussion for some time and then it has been left to be decided later on. Now, it has come up before this House.

SRI P. RAMAMURTHI: தற்போது அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தைப்பார்த்தால் பேரம் பேசுவது போல் இருக்கிறது. கல்லில் நார் உரிக்க வேண்டிய மாதிரி இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி முடிவு செய்து விட்டதால் உடனே அதை கவர்ன்மென்ட் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்களோ இல்லையோ என்பது தெரியவில்லை. அல்லது கல்லுப்பின்னையார் மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. எந்த அளவில் விட்டுக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதுகூட தெரியாமல் இருக்கிறது. செலெக்ட் கமிட்டி அங்கீகரித்த பிறகு கடைசி நேரத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது என்பது சரியான காரியமாக இல்லை. அதுவும் பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத காரியமாக இருக்கிறது.

செலெக்ட் கமிட்டியில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்களிடம் இதை ஒத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது 43-வது பக்கத்தில் கண்டிருக்கிறது. அதுவது The basis of sharing proposed by the Hon. Sri C. Subramaniam was approved. செலெக்ட் கமிட்டியில் கனம் சுப்ரமணியம் ஒத்துக் கொண்ட பிறகு இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய காரணம் என்ன? மாற்று வது என்று முடிவு செய்திருந்தால் அதை முன்னதாகவே சொல்லி இருக்கலாம். அப்பொழுது நாங்கள் அதற்குத் தகுந்த ஆட்சேபணைகளைச் சொல்லி இருப்போம். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசி நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வரலாமா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். முன்னதாக ஒன்று சொல்லிவிட்டு கடைசி நேரத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அது நம்பிக்கை துரோகம் செய்வதாக ஆகாதா? நம்பிக்கை துரோக குற்றத்திற்கு அவர்கள் ஆள்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டும். பள்ளாநிங் கமிஷன் சொல்லி இருப்பதை இந்த விஷயத்திலாவது ஒப்புக் கொண்டு எங்கன்கூட திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் கூட பள்ளாநிங் கமிஷனை பின்பற்றக் கூடாதா? எதற்கெடுத்தாலும் ஒரு சர்க்குப் பேரக்கு சொல்லி கொண்டு அவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். 25 என்று இருப்பதை 33-1 என்று மாற்றுவதற்கு ஏதாகிலும் காரணம் காட்டினார்களா? முதலில் 25 என்று ஒத்துக் கொண்டு விட்டு கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது திருத்தத்தை பிரேரே பிப்பதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் காட்டவில்லை. ஆரம்பத்திலேயே இந்த திருத்தத்தைப் பற்றி சொல்வதற்கு துணிச்சல் இல்லை. எதற்காக தயக்கம் ஏற்பட்டது என்பதுதெரியவில்லை. முதலிலேயே இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்க வேண்டும். ஒரு காங்கிரஸ் மெம்பர் இதைப்பற்றி பேசும் போது “சுக் ஜீவனம்” என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு சொல்லைக்கூட அவர் போட்டுவிட்டார். அந்த சொல்லிற்கு அர்த்தம் என்ன? பிறருடைய சொத்தை நியாயமாக எடுத்துக் கொண்டு போனாலும் அதை சகித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று அர்த்தமா?

SRI P. SELVARAJ: எல்லோரும் வாழவேண்டும், நிலச்சுவாந்தாரர்களும் வாழ வேண்டும் என்று தான் நான் சொன்னேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: சுக் வாழ்க்கை என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே பள்ளாநிங் கமிஷன் சொல்லியபடி 25 என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் வெளியில் சொல்லக் கூடிய காரணங்கள் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. அதை பரிசுடமாக சொல்லலாமே.

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

என் ரகசியமாக சொல்ல வேண்டும். புஞ்சையில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் அதிகப்படியாக வேலை செய்ய வேண்டாமா? அறுவடை காலம் ஆன பிறகு அவர்களுக்கு வேலையே கிடையாது என்று ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. புஞ்சைக் காட்டில் வேலை செய்கிறவர்கள் எப்பொழுதும் வேலை செய்வதில்லை, கொஞ்ச காலத்திற்குத்தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் வெட்டியாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் வேலை இருக்கிறது. அங்கும் களை படுங்க வேண்டிய வேலை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இருக்கும் வேலைகளை விட அங்கு அவர்களுக்கு ஜாஸ்தியாகத்தான் வேலை இருக்கிறது.

கிணற்றுப் பாசனம் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் மழை இல்லா விட்டாலும் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து வெள்ளாமை செய்யலாம். ஆனால் மழையை நம்பிக் கொண்டு இருக்கக் கூடியவர்கள் எப்படி வெள்ளாமை செய்ய முடியும். அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. மழையை நம்பி இருக்கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. சில சமயங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட விளைச்சல் இருக்காது. அப்பொழுது எல்லாம் அவர்கள் நஷ்டமடைய வேண்டியது தானே. ஒரு வருஷம் விளைந்தால் மற்ற வருஷங்களில் அப்படிப்பட்ட விளைச்சலை அவர்கள் எதிர் பார்க்க முடியாது. விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் அவர்கள் குத்தகை வாரத்தை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது தானே. பெரும்பான்மையான வருஷங்களில் அவர்களுக்கு நல்ல வெள்ளாமை கிடையாது. பாதிதான் கிடைக்கும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு சர்க்கார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் விவசாயிகளை அதுவும் புஞ்சைக் காட்டில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளை கேவலமான நிலைக்குக் கொண்டுவர விரும். சாதாரணமாக செங்கல்பட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதைப்பற்றி கனம் பக்தவத்சலத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும், அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கேவலமான நிலைமைக்கு வந்து விடுவார்கள் என்பது. அங்குள்ள புஞ்சைக் காடுகளில் விளைந்தாலும் விளையும் விளையாவிட்டாலும் விளையாது. அப்படி இருக்கும்போது அவர்களும் மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கேவலமான நிலைமைக்குப் போய் விடும்.

இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் உண்மையாகவே காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள சில பெரு நிலச்சுவாந்தரிகளுடைய நிர்பந்தத்தினால்தான், அதாவது அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் இன்று இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். திடீரென்று பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டம் போட்டு இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்து அதை இந்த சட்டத்தில் திணிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் கடைசியில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நியாயமாகச் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று. கிணற்றுப் பாசனத்தில் இருக்கும் நிலத்திற்கும் மழையை நம்பி இருக்கும் பிரதேசத்திற்கும் வித்யாசம் இருக்க வேண்டும். கொள்கை அளவிலாவது ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். கட்சிக் கேட்பாட்டை மீறுவதா என்று கேட்கக் கூடாது. பல தகராறுகள் வந்த பிறும் என்று சொல்லக் கூடாது. நாங்கள் கேட்பது 30 பர் செண்ட். நீங்கள் சொல்வதற்கும் நாங்கள் சொல்வதற்கும் ரொம்ப வித்யாசம் கிடையாது. இருவரும் சமரசமாக போகலாம். நீங்கள் சொல்வதும் வேண்டாம். நாங்கள் சொல்வதும் வேண்டாம். இருவருக்கும் பொதுவாக 30 என்றுவது ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் சொல்வதற்கும் நீங்கள் சொல்வதற்கும் வித்யாசம் 3-½ பர் செண்டுதான். ரொம்பவும் ஜாஸ்தி இல்லை. 81-½ ஜாஸ்தி என்று கருதினாலும் 3-½ பர் செண்டையாவது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தங்கள் உரிமை பாதிக்கப் படுகிறது என்பதற்காக அரசாங்கம் எதை

26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

வேண்டுமானாலும் செய்ய தயாராக இருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்காக இப்படி இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜனங்களுடைய நலனை பார்க்க வேண்டும். கடைசி நேரத்திலாவது கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று. கொஞ்சமாவது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, whatever imaginary features the hon. Leader of the Opposition may read in the present situation, I, as a person in charge of this Bill, look at this subject from the point of view of justice and fairplay. I am not concerned with the respective rights of the landlord and the tenant. I look at the subject as a whole and I am trying, as far as possible to do justice in the circumstances of the case. Now, in a subject like this—this is a very complicated subject—we should always be open to conviction if new facts, new arguments and new change of circumstances are brought to our notice. We should not shut our eyes to any new points of view that are brought to our notice. Though the hon. Leader of the Opposition said that there was no dissenting minute in the Select Committee in respect of this matter, it was a fact that there was some difference of opinion and certain hon. Members very effectively put forth the argument that the share should be further increased in the case of the landowner. It was left at that stage. Now, the hon. Leader of the Opposition is agreeable to 30 per cent and not to 33-1/3 per cent. After all, he is now higgling for 3-1/3 per cent. 4-24 p.m.

SRI P. RAMAMURTHI : Yes, I am higgling and I do not deny it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I must again repeat that the whole ratio of fair rent has been fixed taking into account the cost of cultivation, the labour involved, facilities offered in the land and other things. In the case of dry land, it should be admitted that there is much less labour on the part of the tenant. No doubt, it is subject to vagaries of the season. But as compared to the labour involved in the case of wet land, the labour involved in the case of dry land is much less. Merely, land is ploughed, seed is sown and if there is a regular rainfall, there is a bumper crop assured. It is in the dry land that cash crops are grown and during the favourable season, crops are good. The yield is high. For instance, in the case of groundnut and cotton, the income is very great. Therefore, it was thought that legitimately a little more share should go to the landlord without unduly affecting the tenant and that is why this ratio was fixed.

SRI P. RAMAMURTHI : காஷ் கிராப் விலை அதிகமாக இருப்பதனால் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுத்தாலும், நஞ்சைக்கு நாம் கொடுக்கும் வாரத்தோடு சரிக்கட்டிவிடும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is also another point to be considered. This 33-1/3 per cent is one-third. In the villages the ryots are ignorant and they do not know about ratios.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1956]

It is very easy to divide the produce into one-third and two-thirds, that is one share against two shares. (Laughter.) If we fix 30 per cent it will lead to troubles and difficulties. (Interruption.) I wish to state that if this proposition is put to the villagers, I am sure that they will prefer only this one-third and not 30 per cent because it is so easy for them to calculate.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister should know that in the Tanjore district the pannaiyals are getting one-seventh of the produce and there is no difficulty with regard to their getting their share. It is a very simple method.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The whole trouble has arisen on account of the Tanjore district. Because we have enacted certain legislation for that district on account of some peculiar conditions obtaining there, they want to apply it to the rest of the State also.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : About dry lands, there is no difficulty as far as the Tanjore district is concerned.

SRI S. RAMALINGAM : நஞ்சைக்கு 60 வாரம் என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது புஞ்சைக்கு 30 என்று கணக்குப் பார்க்கப்படுகிறது என்பது சிரமமும் இருக்காது.

SRI P. RAMAMURTHI : Why don't the Hon. Minister accept one-third in the case of *Nanja* lands also?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When I am meeting a particular situation, I am applying my mind to it. If this matter had been raised before, I would have applied my mind to meet it. So, I humbly submit that after having gone through this Bill so smoothly, let it not be marred by doing anything in order to gain some political advantage on that score. It is really quite fair that this ratio should be retained.

4-30
[p.m.]

As regards sharing of catch crop, I may state that in the Bill as originally introduced in the House it was stipulated for double-crop wet land, principal crops, single-crop and so on. Finally it was decided not to make any distinction between the principal crop and other crops and allow the sharing of the produce of all crops. So we have included the sharing of catch crops also in this clause.

As regards straw, the customary rights about the sharing of straw vary from place to place. In some places the customary right was that the landowner was entitled to the customary headloads of straw and in some places the customary right was that the landowner was entitled to 25 or 20 per cent of straw. In some places I know that the customary right was that the landowner was entitled to 50 per cent of the straw. After discussing this question elaborately we came to the final conclusion as stated in the provisions of the Bill, namely, that the landowner may be given one-fifth of the straw.

26th September 1956]

[Sri M. A. Manickavelu]

It was even thought that the landowner might be given one-fourth of the straw. But I think it is not fair to reopen that now. After all, that is a very small item in the framework of this Bill.

Then, Sir, the hon. Member from Udipi narrated certain difficulties in view of the peculiar conditions in South Kanara district. With regard to those difficulties we have made one provision, namely, that if the rent that the mulgenidar receives is low, the rent that he should pay to his superior landlord will be proportionately reduced. As regards grant of loans and other facilities to tenants, I think, attempts are being made to advance loans even on standing crops and that will go a long way in meeting the requirements of the ryots.

Coming to the point raised by my Pudukkottai Friend, namely, that as a result of the provisions in the Bill many of the landowners in Pudukkottai who had entered into agreements for very low rents would be affected, I may state that enough time has lapsed since the merger of that State with our State. It is only friends like the hon. Member who have not revised the schedule of rent. Many other persons, I understand, have already revised the rent payable to them. Out of generosity and other pre-occupations probably he has not done it. Therefore, we cannot make special provisions to meet the cases of one or two persons. I hope things will adjust themselves soon. After all, their agreements are not like the agreements entered into by mulgenidars in South Kanara district, and I do not think there will be any difficulty.

Coming to the question of pumpsets, it was pointed out that the tenants were asked to pay maintenance charges. To have a pumpset installed for lifting water is by itself an advantage and persons will prefer the installation of a pumpset for lifting water to the use of bullocks for the same purpose. The landowner shall bear the charges for repairing the pumpsets and what the cultivating tenant is asked to bear is the maintenance charges. The expenses incurred for lifting water by using a pumpset worked by electricity is really low when compared to expenses incurred by using other forms of lifting water. Therefore, we have provided that it is but reasonable that the tenant must reimburse the landowner at least the maintenance charges.

Once again, I appeal to the hon. Leader of the Opposition not to fight on small issues. Let him fight on a larger issue if he wants, and I am prepared for it. As I have already stated I have looked at the problem from the point of view of justice and fair-play to both landowners and tenants.

SRI P. RAMAMURTHI : அப்பொழுது நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்கமாட்டீர்களே ! சட்டையாகக் கெஞ்சிக்கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not make references to private conversations.

[26th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : I am only stating that the Hon. Minister can reconsider the question even now. It is not a small matter, because it affects a large number of people.

In that case, we do not want to participate in the voting of the clauses and let them take the responsibility for it.

Then the members of the Communist Party present in the House led by Sri P. Ramamurthi staged a walk-out.

SRI T. ANANTA PAI : Sir, on a point of clarification. The Hon. Minister, in his reply, did not clarify the points raised by me. Perhaps I have not made myself understood clearly. Firstly I wanted to know on what basis the gross produce was going to be fixed when there was a re-survey of lands. Secondly I wanted to know, now that the sharing between the tenant and the landowner had been fixed, whether the Government would be willing to give loans to the tenants taking the share of the tenant as security for the advance. Thirdly, I wish to know, in case the tenant himself fitted a pumpset for lifting water whether he would be entitled to revision of fair rent payable by him to the landowner.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question of survey does not arise here. This is only a temporary measure intended for the purpose of just sharing the produce of the land. Any permanent improvements effected on the land and other matters and the question of reimbursing the tenant will be looked into when we come to the other phase of the reform and not in this Bill. As regards the grant of loans, I have already stated that in the co-operative field they are taking steps to see that money is advanced to tenants on standing crops.

The amendments of Sri V. Balakrishnan were, by leave, withdrawn.

The amendments of Sri S. Ramalingam, Sri C. Kandasamy, Sri N. K. Palanisamy and Sri P. Ramamurthi, are deemed to have been withdrawn as they are not in their seats.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) shall be deleted and in item (iii), for the words ‘ garden land ’, the words ‘ any other class of land ’ shall be substituted.”

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In sub-clause (3) of clause 1, for the word ‘ July ’, the word ‘ October ’ shall be substituted.”

26th September 1956]

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. Rajagopal will now move his amendment. 4-40 p.m.

SRI N. RAJAGOPAL : Mr. Speaker, Sir, I am not moving my amendment.

MR. SPEAKER : I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (3) of clause 1, for the word ‘ July ’, the word ‘ October ’ shall be substituted.”

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended, be passed.”

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, it is very unfortunate that the debate on the Bill, which was going on smoothly, ended in a walk-out during the third reading of the Bill. Of course, the Government would say that the Opposition wanted to make a political demonstration or a political capital out of this. In this connection, I wish to state that it is the Government themselves that are to be blamed, because when we deal with such serious things and when a decision is taken after mature consideration, such changes at the last moment should not be made, thereby giving a handle to the other side, even assuming that what they say is true. I can only say that the Government have not been wise or prudent in changing the rate at the last minute.

However, whenever we place before the Government some fundamental matters, we are often told that this would only be a temporary measure and that comprehensive reforms would be forthcoming soon. That is the stock answer which is given always. I do not know how a fair rent measure can be a temporary measure like the Tenants Protection Bill. Therefore, until by some other reforms, the rights given under this Bill are taken away, this will be a permanent measure. Therefore, to say that this is only a temporary measure will not help the Government to meet the arguments put forward by the other side. However, as I understand, this is only just the beginning of a tenancy legislation in this part of the area and we found in the course of the discussion that the Government have not reconciled themselves to give assignable and alienable right to the tenants. Therefore it is that real tenancy legislation, as has been undertaken or contemplated in other States, is still far away from the thinking of the Madras Government with respect to the Tamil areas. However, we hope that the long promised comprehensive reforms would be forthcoming soon and the difficulties in the working of the Tenants Protection Act and other such legislations will be remedied when they are brought before this House.

[26th September 1956]

(At this stage, Sri P. Ramamurthi and some other hon. Members of the Communist Party returned.)

* SRI S. PANCHAKSHARAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup felt very sorry that the Government should have come forward with an amendment to the unanimous or almost unanimous conclusions arrived at before the Joint Select Committee. I am of the opinion that there is no mistake at all on the part of the Government in bringing forth amendments even to agreed solutions arrived at before the Joint Select Committee. But the mistake on the part of the Government lies not in bringing the amendments themselves but in accepting amendments of the Opposition to their own amendments. That is what has happened to-day and what happened on a previous occasion. That is why I have risen up and stated that the Government have got an inherent right always to bring forward amendments to the decisions arrived at before the Joint Select Committee but have not the right to accept amendments from the Opposition particularly at a late stage. On a previous occasion also this happened and to-day the Opposition has taken advantage of it. Because of the fact that the Government are kind and considerate, they want to exploit the situation and they have staged a walk-out during the last stages of this Bill. My own feeling is that the Government are keeping docile.

The charge that has been laid against the Government is that on the eve of the General Elections, this measure has come forward as a vote-catching device. It is not at all so. The Congress Party appointed a Committee to go into the question of land reforms in this State. That Committee went round the districts and has arrived at some conclusions and has submitted a report. According to that Committee, the sharing of the produce should be on a 50:50 basis. If it is a vote-catching device, will the Government reduce the rate and fix the share of the landlord at 40 per cent? Again, the Planning Commission suggested that the landlord's share should not exceed 25 per cent. If it is a vote-catching device, will the Hon. the Minister for Revenue stand up before them and say "According to the prevailing conditions in this part of the country, the normal waram will be about 50 per cent, but still we have reduced it to 40. The conditions prevailing in Bombay, Gujerat and other places cannot hold good here."? After taking into consideration all the aspects, the Government have fixed 40 per cent for the landlord, even though the Committee appointed by the Congress Party has recommended 50 per cent. Is this a vote-catching device, I ask. Therefore, this is not at all an election stunt. As a matter of fact, the Government felt that it was their duty to ameliorate the lot of the tenants in this part of the country and they have come forward with a bold measure, a measure which has not been attempted or even thought of before. It stands to the credit of the Government and the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Revenue Minister who has piloted this

26th September 1956] [Sri S. Panchaksharam]

Bill with a good amount of knowledge of the conditions and courage and the Government deserve all our congratulations. I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* SRI M. NARAYANA KURUP : The speaker has curious notions of democracy when he says . . .

MR. SPEAKER : Whom does the hon. Member mean by " Speaker " ? Does he refer to the hon. Member who has just finished his speech ?

* SRI M. NARAYANA KURUP : I appreciate the humour. I referred to the previous speaker; not to the present speaker.

MR. SPEAKER : The correct expression would be " the hon. Member who spoke just now."

* SRI M. NARAYANA KURUP : The hon. Member who spoke just now has curious notions of democracy when he says that the Government ought to accept amendments or suggestions put forward by his party. However I am glad that the Hon. the Minister in charge of the Bill said that he was for justice and was willing to accept reasonable and sensible suggestions even from the other side. Probably he has not been as long a Congress member as the previous speaker to be fully democratic.

SRI T. ANANTA PAL : Mr. Speaker, Sir, I am glad that the Government have taken an important step in the matter of land reforms with the passing of this Bill. There may be difference of opinion as to whether the percentage of share should have been a little more or a little less. But " Land reforms " do not merely mean transferring the right of one section to another. It is only a small part of it. Even in a highly evolved and capitalistic economy like that of the United States of America, the question of land reforms looms large, because the main object of land reforms is to see that maximum production from the land is secured. Even during war time, in England the Government had to pass a Better Agriculture Bill. Land available is limited and unless it is put to the best use, the well-being of society cannot be ensured. Landowners at best are mere trustees. Whether it is the tenant or the landlord who is in charge of the land, it is necessary that the land must be put to the best economic use so that maximum production of foodgrains and the well-being of society may be ensured. In a country like ours where 90 per cent of the people draw their sustenance from agriculture either as tenants or as agricultural labourers, an improvement in their standard of living cannot possibly be thought of, unless they are able to get a little more share of the fruit of their labour. To secure social justice it is necessary that they must be assured of a permanent interest in the land that they are tilling and of a fair share in the total produce. But in the ultimate end, it is not possible to secure perfect peace between landowners and tenants, so long as the problem of the relationship between them is made a matter of political game by

4-50
p.m.

[Sri T. Ananta Pai] [26th September 1956]

political parties. If one says that 25 per cent is a fair share and that he will ensure that to the landlord, it is quite open to somebody else to say that he will ensure 15 per cent, and for still somebody else to say that he will ensure 10 per cent. In this way, the percentage can always go on dwindling and the political parties may take the credit or discredit for it. But this problem can never be solved unless the tiller of the soil becomes the owner of the soil or the owner of the soil becomes the tiller of the soil. Keeping these two sections apart and trying to regulate the relationship between them by legislation is like trying to regulate the relationship between the husband and wife by legislation. I say a time has come when the landowners themselves should take up this problem and it is very difficult for the Government to solve it by resort to land reform legislation. Times have changed. It is necessary to ensure at least a minimum standard of life to the large number of people who have to live on land. So an adjustment is called for even from the landlords. By merely passing legislation, it is not possible to ensure good relationship between landlords and tenants. Even the landlords must be willing to change with the fast-changing circumstances and conditions in the country; a social adjustment is called for on their part. What is necessary to-day is not to encourage a class warfare, as class warfare is not going to ensure maximum production in agriculture. It is necessary to ensure that the people who have sweated get a fair share, and that is only a piece of social justice that is due to them. I have often heard many landlords saying that they alone should not be affected so long as there is no control over, and reduction in the, income from the other sectors of society. I feel that social justice requires that a proper adjustment must be made and it will be made in all directions.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சர்க்காரிடத்தில் கடைசியில் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். புவானி சாகர் திட்டம் சம்பந்தமாக அன்று இதேமாதிரி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். “சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய வரிமுறை சரியானது அல்ல. இது பெரிய ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடும்” என்பதாக நாங்கள் எச்சரித்தோம். எச்சரிக்கை செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் பல வகையான திருத்தங்களைக் கொடுத்தோம். சர்க்கார் அன்றைக்கு எங்களுடைய திருத்தங்களை எல்லாம் நிராகரித்து விட்டு அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும் முழுப் பொறுப்பையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதன் விளைவு என்ன? இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுது சர்க்கார் அதை அறுபவிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மந்திரிமார்கள் சமாதானம் செய்துவைக்க அந்த இடத்திற்குப் போவதும் திரும்பவும் அப்பிரச்சனையைக் கவனிப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி பகிர்ங்கமாக அளித்திருப்பதும் நமக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாகவே அங்கே ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது நாங்கள் சொல்வதை இந்த மசோதா விஷயத்தில் மந்திரி சபையார் கவனிக்காமல் போகலாம். அதன் விளைவை அவர்களே பின்னர் அனுபவிக்கப்போகிறார்கள் என்ற எச்சரிக்கையும் நான் விடுக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தாங்கள் எதைச் செய்தாலும் அதை நிறைவேற்றி விட முடியும் என்ற மமதையில் இருப்பார்களேயானால்

4-54
p.m.

26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

மக்களே அவர்களுடைய மமதையை அடக்குவார்கள். அன்றைக்கு நிர்ணயித்த வரி விசீதம் சரியானது அல்ல என நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் சர்க்கார் நிறைவேற்றியதன் பயன் இன்று அவர்களுக்கே தெரிகிறது. அதைப் போலவே நாளைக்குப் புஞ்சைப் பிரதேச மக்கள் சர்க்கார் செய்திருக்கும் தீர்மானம் அநீதியானது என்பதை நிரூபிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடைசி நிமிஷத்திலும் கூட எந்தக் கட்சியையும் கலந்து கொள்ளாது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டோம் என அவர்கள் நினைக்க வேண்டாம். அதை அவர்கள் மீண்டும் ஆலோசிக்க வேண்டிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிடப்போகிறது.

கடைசியில் இந்தச் சட்டம் இறுதிக் கட்டத்தை அடைகிற காலத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். “எதையும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கொண்டு வர சர்க்கார் கட்சிக்கு உரிமை உண்டு” என்பதாக. உரிமையைப் பற்றி நாங்கள் யாரும் பேசவில்லை. இந்தச் சபையில் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. உரிமை வேறு; நேர்மை வேறு. கடைசி நிமிஷத்தில் சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு உரிமை உண்டா என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது நேர்மையானதா என்றே கேட்கிறோம். தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதற்காக இச்சமயத்தில் அந்த உரிமையை உபயோகப்படுத்துவது நேர்மையானது அல்ல. ஜனங்களுக்குச் சொல்லும் நியாயமும் அல்ல. அடிப்படை ஜனநாயக முறைக்கே குந்தகம் விளைவிப்பதாகும் என்பதைத் தான் நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். பெற்றுக்குக் கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து செய்த முடிவை, தாங்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வாக்குறுதிகளை எல்லாம் மீறி, ஒருதலையடிப்படையிலான மசோதா ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனைக்கு வரும்போது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது நியாயத்திற்கு விரோதமானது என்கிற காரணத்தைக்கொண்டே இது மிகவும் தவறானது என்பதைச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மீண்டும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் எங்களுக்கும். எவ்விதமான விரோதமும் கிடையாது. இந்தச் சபையிலேயே பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் இருக்கலாம். சொந்த முறையில் எங்களுக்கு அவர்களிடம் விரோதம் கிடையாது. சொந்த முறைப் பிரச்சனையாகவே இதை நாங்கள் கவனிக்கவில்லை. நாட்டின் பொதுப் பிரச்சனை என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போதுதான், கடந்த நூற்று ஐம்பது வருஷ காலமாக நிலவிலும் நிலச்சுவான்தார் முறை நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றது. இந்த வர்க்கம் நீடிப்பதே தேசத்திற்குப் பெரிய அபாயமானது எனச் சொல்கிறோம். நிலச்சுவான்தார் முறை குந்தகம் விளைவித்துக்கொண்டு இருப்பதோடு மாத்திரம் இல்லை. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிராமங்களில் நடைபெற்று வருகின்ற லேவா தேவி முறை விவசாய வர்க்கத்தையே வேறோடு களைவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் கந்து வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக இதர தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் எந்த ஸ்தாபனமாவது இவர்கள் வாங்குகின்ற வட்டி விதித்துக்குக் கடன் வாங்குவார்களா எனக் கேட்கிறேன்? ஆனால் நிலம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் ஏக போக உரிமை ஆகிவிட்டபடியால் சாகுபடிக்கு நிலக்காரர்கள் மிக ஜாஸ்தி வட்டிக்குக் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை சிருஷ்டிக்கப்பட்டுவிட்டது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், திருச்சி லாஸ்குடிப் பகுதியிலும், அம்பாசமுத்திரம் போன்ற இடங்களிலும் நிலச்சுவான்தார் முறையின் பிடிப்பு அதிகமாக இருப்பதினால் விவசாயிகள் 50% வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். தொழில் துறையில் பணத்தை முடக்குவது போல நிலச்சுவான்தார் வர்க்கம் விவசாயத்தில் பணம் போடுவதில் அக்கறை காட்டுவது கிடையாது. இது சரித்திரம் நிரூபித்து இருக்கக்கூடிய விஷயம்.

மனிதத் தன்மையையே நிலச்சுவான்தார் முறை மாற்றிவிடுகிறது. “ஆகவே சமுதாயம் வாழவேண்டுமா? வேண்டாமா? நிலத்தில் உழைக்கின்ற பாட்டாளி வர்க்கம் வாழவேண்டுமா? அல்லது சில நபர்களின்

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

சக வாழ்வே முக்கியமானதா" ? என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது தான் நாடு வாழவேண்டும், தேசத்தின் ஒட்டுமொத்தமான வாழ்வு வளம்பெறுவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நிலச்சுவான்தார் முறை நீடிப்பது கூடவே கூடாது என்கிறோம். எந்தச் சக்திகள் தேசத்தின் பொருளாதார வாழ்வையே குலைத்துத் தங்கள் தங்கள் சொந்த வாழ்வைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றதோ அந்தச் சக்திகள் வேறொரு களைத் தெரியப்பட்டாக வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

ஆகவேதான் நாங்கள் யாரும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தேர்தல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லை. தேர்தல் பிரச்சினையாக நாங்கள் பார்ப்பதாக அவர் என்னவோ சிறு பிள்ளைத்தனமாகச் சொல்லிவிட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் அவர் வேண்டுமானால் இதைத் தேர்தல் பிரச்சினையாகக் கருதியிருக்கலாம். தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என நினைப்பது சகஜம். அவருக்கு எப்போதும் தேர்தலில்தான் கருத்து என்பது அவர் பேச்சில் இருந்தே தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டம் நல்லது அல்ல, வேண்டாம் என்று அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அவர் வேண்டுமானால் "நாங்கள் யாருக்காகவும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவில்லை. நாட்டில் உழைத்துப் பிழைக்கின்ற விவசாய வர்க்கம் முன்னே வேண்டுமென்ற நிலைமையைத்தோடு கொண்டு வருகிறோம்" எனச் சொல்லலாம். உண்மை அது அல்ல என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாது போகவில்லை. இப்படிப் பட்ட மசோதா உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று நாட்டின் பற்பல மூலையினங்களும் கிளர்ச்சி நடந்து வந்தும், இது சம்பந்தமான சட்டத்தைக் கொண்டுவர சர்க்கார் பல பல கமிட்டிகளைப் போட்டுக் கிட்டத்தட்ட இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவராமலே காலதாமதம் ஆன தற்கும், பொறுக்குக் கமிட்டியில் முடிவு செய்ததையே கட்சிக் கூட்டத்தில் விவாதித்துக் கடைசி நிமிஷத்திலும் கூட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியதற்கும் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் இருக்கிற நிலச்சுவான்தார்களின் படிப்பே தவிர, காலத்தை உணர்ந்து கொள்ளாத பிடிவாதமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும், பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். 1951-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் சொன்னார்களே ! "விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம்" என அவர்கள் அதில் சொல்லவில்லையே ! பின் என்ன சொன்னார்கள் ? "தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பங்களையும், தகராறுகளையும் நீக்குவதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம்" என்று அந்தச் சட்டத்தில் எழுதினார்கள். அந்த மாதிரி எழுதக் கூடாது என நமங்கள் அப்பொழுது சட்டிக்காட்டவில்லையா ? சட்டிக்காட்டிய பிறகு கூட அதை மாற்றவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவில்லை. தேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு இருந்தால் ஏன் விஸ்தரித்து இருக்கமாட்டார்கள் ? ஆகவேதான் இதர ஜில்லாக்காரர்களும் தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றினார்கள், நாடு எங்கிலும் கிளர்ச்சிகள் மூண்டுவிட்டது என்பதை உணர்ந்துகொண்டு இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவருகிறது. பிளானிங் கமிஷனிடம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நேரிடையாகவே சென்று இந்நாட்டு விவசாயிகளுக்காக வாதாடினார்கள் என ஸ்ரீ பஞ்சாப் சரம் சொல்கிறார். பிளானிங் கமிஷனைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாதா ? எப்படி இந்நாட்டில் நிலங்களின் ஏகபோக உரிமைக்காரர்களாக உள்ள பிராசுதாரர்களின் மனோபாவம் இருக்கிறதோ அப்படியேதான் அங்கேயுள்ள மேலிடத்தாருக்கு வடநாட்டுத் தொழில் முதலாளிகளையொப்ப கணுவையும், அவர்களுக்குச் சலுகை செய்யும் மனோபாவமும் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு நிலத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. சாகுபடி காரர்களைப்பற்றியும் கவலையில்லை. ஏனெனில் வடநாட்டில் நிலப்பிரபுக்கள் அதிகம் கிடையாது.

26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

இங்கே நிலப் பிரபுக்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. பெரிய 5 p.m. மிராசுதார்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி வேண்டும், அதற்கு வேண்டி நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எதிராகச் சட்டம் செய்யத் தயார் என்ற மனோபாவம் அங்கே இருக்கிறது. இங்கே அந்தக் கண்ணோட்டம் இல்லை. இங்கு மனோபாவம் வேறு விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கு போராட்டம் நான்கு வருஷங்களாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. ஓரிடத்தில் இல்லை, பல இடங்களில் இயக்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு எண்ணற்ற விவசாயிகள், எண்ணிறந்த தோழர்கள் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மைப் போராட்டத்திற்காகத் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். நியாயமான உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தியாகத்தை இந்த மசோதா சட்டமாகும் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, அவர்கள் செய்துவந்த போராட்டம் வீண்போகாது, அவர்கள் நடத்திவரும் போராட்டத்தினால் கடைசியில் நிச்சயமாக நியாயம் கிடைத்தே தீரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களின் நியாயமான போராட்டம் நிச்சயமாக வீண்போகாது. இப்பொழுது சர்க்கார் தங்கள் இஷ்டப்படி சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று பெருமைப்படவேண்டாம். அதை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமை சமீபத்தில் நிச்சயமாக ஏற்படத்தான் போகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சீக்கிரத்திலே, இதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am glad that the 'prodigal sons' have come back to their seats. (Laughter.) I tried my best to wean them away from the step they took just a little while ago. But I am afraid that they have been all along itching for staging some demonstration and for which they had no opportunity. This small issue gave them the opportunity, and they at once took advantage of it. (Interruption.) Apart from this, I must thank hon. Members on the other side . . .

SRI P. RAMAMURTHI : May I know, Sir, whether the Hon. Minister wanted to oblige us and therefore did not yield? (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I wish to thank hon. Members from every section of the House for their valuable suggestions and also useful amendments. The Government have always accepted amendments when they were just. When the amendments were unreasonable, the Government could not accept them. Because, the Government are here to do justice to both parties. One section of the House is looking from the point of view of the tenant. Another section of the House is looking from the point of view of the landlord. But the Government are looking from both points of view. This is the difficulty in which the Minister is placed. I think all hon. Members will admit that the standard of living in our country should be improved, especially in the agricultural sector. That is one reason why attempts are being made to step up the income of the poor tenants. When we want to step up the income of the tenants, we must also see that the position of the landowner is not affected. There are small landholders who are on the same level and in the same position as the tenants. There are cases where the tenants are

[Sri M. A. Manickavelu]

[26th September 1956]

in a better position and have better standards of living than the small landholders. Take the case of a person owning dry lands to the extent of two or three acres. If the rent is reduced the tenant gets a larger share. By this, he can improve his standard of living. By the same process, the other man—the landholder—should not be brought down. His standard of living should not be brought down. If all the Opposition amendments are to be accepted, then the position of the landlord will become worse than the tenant. The idea is to increase the standard of living for all sections of the people. There is no meaning in increasing the standard of living of one class and bringing down the standard of living of another class. If I do this, then I will be lowering the standard of living of one particular class, namely, the very small landholders who absolutely depend upon the income from land. That is why the Government could not see their way to accept those amendments. This is misunderstood by certain members of the Opposition, and they attribute motives to the Government. There is absolutely no motive at all in this matter.

Apart from raising the standard of living, the object is also to make the tiller of the soil the owner of the land and the owner of the land the tiller of the soil, as was very happily put by the hon. Member from South Kanara. Both aspects of this process should be there. These will be dealt with in the next phase of the reform. The tiller of the soil will become the landlord and the landlord will disgorge himself of any surplus land. If he takes to personal cultivation, then he will retain the land and will become the tiller of the soil. This process will certainly take place and it is only a question of time. Then the goal which the hon. the Leader of the Opposition is looking forward will certainly be reached.

5-10
p.m.

Sir, the hon. the Leader of the Opposition said he has no hatred or ill-will against the landlords. Similarly, the Government and the members of Government have no ill-will or hatred towards the tenants. They want to do the right thing as between them. He should not imagine that because he said he has no ill-will towards the landlords, the Government have ill-will towards the ryots. They do not have ill-will towards anybody. They only want to do the right thing.

Sir, reference was made to the Bhavani Project. As I said it is only a dry crop project. Certain rules were made regulating the crops that should be raised. As a result certain difficulties arose. Now what is wanted is,—I gathered this from a very large number of ryots, and others—instead of every crop being looked into and a rate fixed for it, they want that the lands should be broadly divided into wet, dry and garden. On that broad basis they want that the scale should be revised. This is a thing which we were able to know after actual experience. There is no pressure or any such thing. It is not also done as a result of warning or any other. This question has come up after the practical working

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

of the scheme and we are examining it. If it is feasible to divide on the basis of land and not on the basis of crop raised, that could be done. If by any such change we could minimise the difficulties of the ryots Government would be very glad to do it, if it is feasible.

Sir, I once more thank the hon. Members for their co-operation and the useful remarks and help that they rendered in pushing through this Bill.

MR. SPEAKER: "The question is—

"That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

MR. SPEAKER: The House will now stand adjourned to 5.15 meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

